44. ÉVFOLYAM, 9. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1988. MÁRCIUS 2.

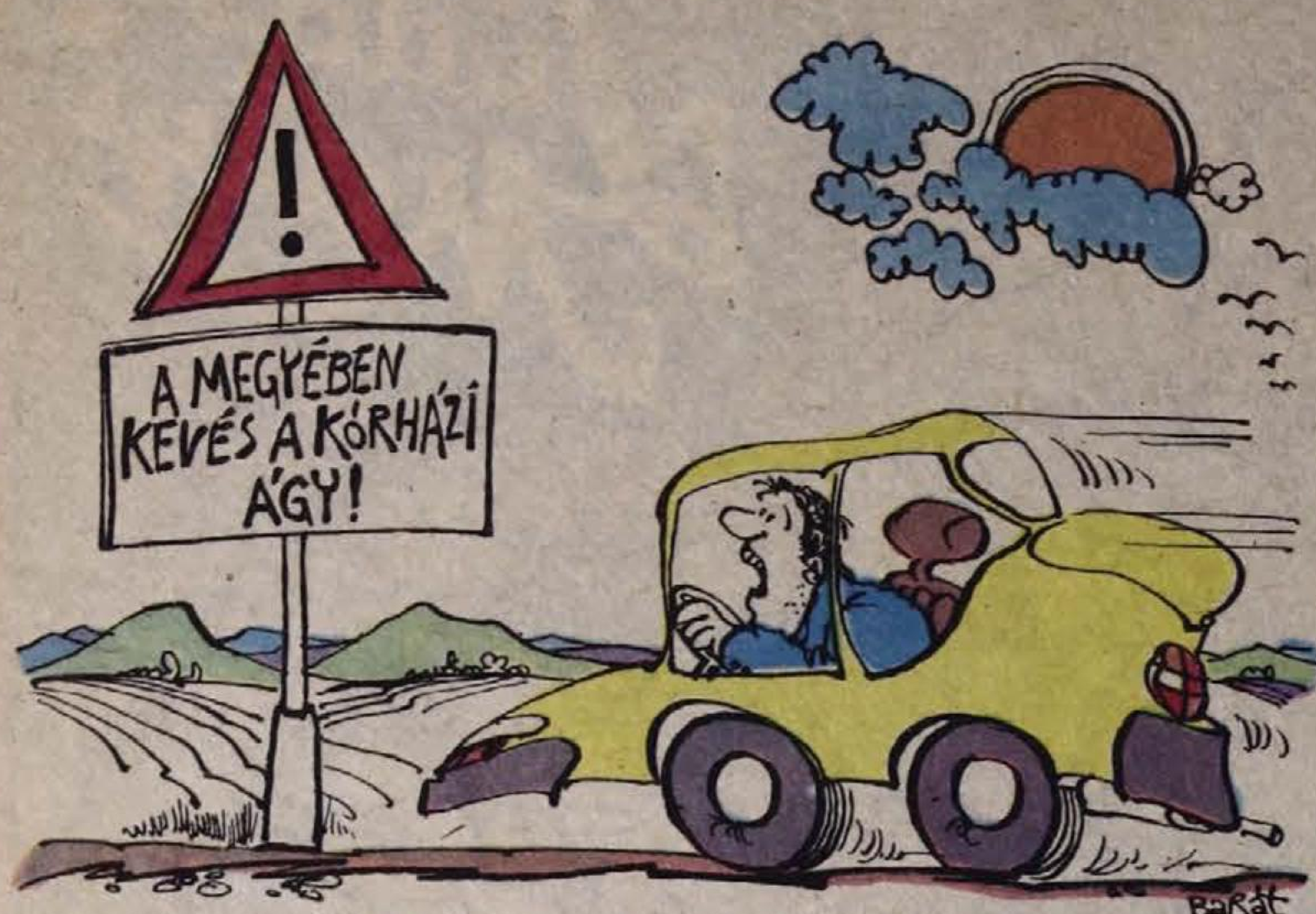
Ludas Matyi

Hegesdűs István rajza

BARLANGTERÁPIA

– Gondoltam, itt kivárom az infláció végét...

Félre vagyunk értve

Félreértjük egymást mostanában.

Legutóbb a kisszövetkezetek értették félre egy rendelkezést, melyet úgy értelmeztek, hogy államosítják a vagyonukat. Mint utóbb kiderült, szerencsére erről szó sincs, de azért az ügy így is tanulságos: minden kisszövetkezetnek legalább egy olyan főállású embert kellene alkalmaznia, aki jártas a falsul fogalmazott rendeletek olvasásában, értelmezésében.

Monori erdőn is egy kisszövetkezettel volt baj. A helyiek már 1984-ben jelezték, hogy a Minőségi Vegyipari Kisszövetkezet minősíthetetlen módon szennyezi a környezetet és az ivóvizet. Három évnek kellett eltelnie, míg az illetékesek megfejtették a mintegy 3500 ember szavainak értelmét, s megkezdték a vizsgálatot. A szigorú felelősségre vonás természetesen nem maradt el: a telepvezetőt érdemei meghagyása mellett, egy Monortól nem túl távoli helységbe, Budapestre vezényelték, a kisszövetkezet elnöke pedig nem jelent meg a szembesítésre hivatott falugyűlésen. Hivatalos indoklás szerint: tartósan nyilatkozásképtelen állapotban van.

Hogy e megfogalmazás mit takar, nem tudni. Tán még a muzeológusok sem tudják, pedig ők többnyire tanult emberek. Lám, most úgy látszik, ők is félreértettek valamit. Néhány héttel ezelőtt ugyanis úgy értesültek: megszűnt az az úri kiváltságuk, hogy más múzeumokat belépőjegy nélkül, azaz ingyen látogathatnak. Akár úgy is fogalmazhatnánk, hogy a népharag söpörte el ezt az előjogot, hiszen köztudott, hogy a múzeumi dolgozók hazánk legjobban fizetett rétegéhez tartoznak. S ha ehhez még hozzávesszük, hogy államunk minden egyes múzeumi belépőjegyhez súlyos forintokat mellékel, szinte kiszámíthatatlan, mekkora terhet jelentene a népgazdaságnak, ha rendszeresen több száz muzeológus tolongana a múzeumokban.

S bár voltak, akik azzal érveltek, hogy a párt- és állami vezetőknek sem kell fizetniük, ha munkalátogatást tesznek a főváros valamelyik kerületében, ismételten kiderült, hogy kár volt megkongatni a vészharangokat. Az illetékes minisztérium múzeumi főosztályának félreérthető levelét egy újabb körlevéllel helyesbítették, melyből világosan kitetszik, hogy „a belépők oly módon vesztik érvényüket, hogy a jogosultság körének megállapítása szerint folyamatosan új igazolványok kerülnek forgalomba."

Világos fogalmazás, csak nem teljesen érthető. S még az sem vigasztaló, hogy mostanában nemcsak mi nem értünk egyes dolgokat – bennünket sem mindig értenek meg.

Föld S. Péter

Csata tájkép nélkül

Vitézül állja az ostromot a József nádor téri vár. Mármint a Pénzügyminisztérium rezidenciája. Tiszteletre méltó a határozottsága, egy fikarcnyit sem enged a támadóknak. A csatazajba az ostromlók adóengedmény, mérséklés, elengedés iránti kérelme vegyül, ám mindez várfalra hányt borsó, az erődítmény sziklaszilárd.

Pedig a minap is, rövid idő leforgása alatt össztűz zúdult a hősiesen küzdő pénzügyisekre. A kisvállalkozók szövetség alapítását határozták el, ez lenne a gárdahadosztály, amely harcba indul az adócsökkentésért. A második hullámban az úttörők rohamoztak, csatakiáltásukban hangsúlyozták, hogy ha ruházatukat forgalmi adó terheli, akkor fuccs a piros nyakkendőnek. Az utazási irodák azzal bombázták a pénzügyi bástyákat, hogy az adó miatt nem lesz módjuk fogadni a baráti országok társasutazóit. A zárótüzet a művelődési otthonok produkálták, amiért üresen kongó helyiségeiket csak adózás ellenében bocsáthatnák az iskolák rendelkezésére.

Az ostromlott erőd egyik védője hidegvérrel verte vissza a rohamokat. – Nem folytatunk számháborút – kiáltotta kiáltványában a rádió déli krónikájában –, ezen az alapon a személyi jövedelemadóra kötelezettek is követelhetnék a mérsékléstl

Ez a pénzügykormányzati proklamáció teljesen összekavarta és szétzilálta a rohamozók tömött sorait. S ez így van rendjén. A pénzügyesek bástyáit nem az Üdvhadsereg védelmezi, az ostromlottaknak nem az a dolguk, hogy keblükre öleljék a rohamozókat és vigaszt nyújtsanak nekik. Bajban vannak az orvosiműszer javító magánvállalkozói zászlóaljak? Istenem, legfeljebb tompábbak lesznek a szikék, a műtőasztalon majd nyafognak egy kicsit a betegek. A pionírok? Ők legfeljebb farmerban és pólóban gyűjtik majd az eladhatatlan vasat, fémet. Hogy az a másfélszáz rohamozó utazási iroda nem tudja fogadni az északról, délről, keletről igyekvő turistákat? Legfeljebb kihalt lesz a Garay tér. Ami a művelődési otthonokat illeti, legfeljebb majd tovább konganak. Az ilyesfajta erőtlen rohamokkal ugyan be nem veszik a József nádor téri erődítményt, annyi szent.

De azért ha netán, esetleg, véletlenül mégis felmentő seregre várnának az ostromlottak, rám ne nagyon számítsanak. Most láttam, mekkora adóelőleget vontak le tőlem . . .

Fekete Gábor

– Az egyiket évenként, a másikat tízévenként ürítik.

BRENNER GYÖRGY

Hát most...

ÉRKEZÉSI OLDAL

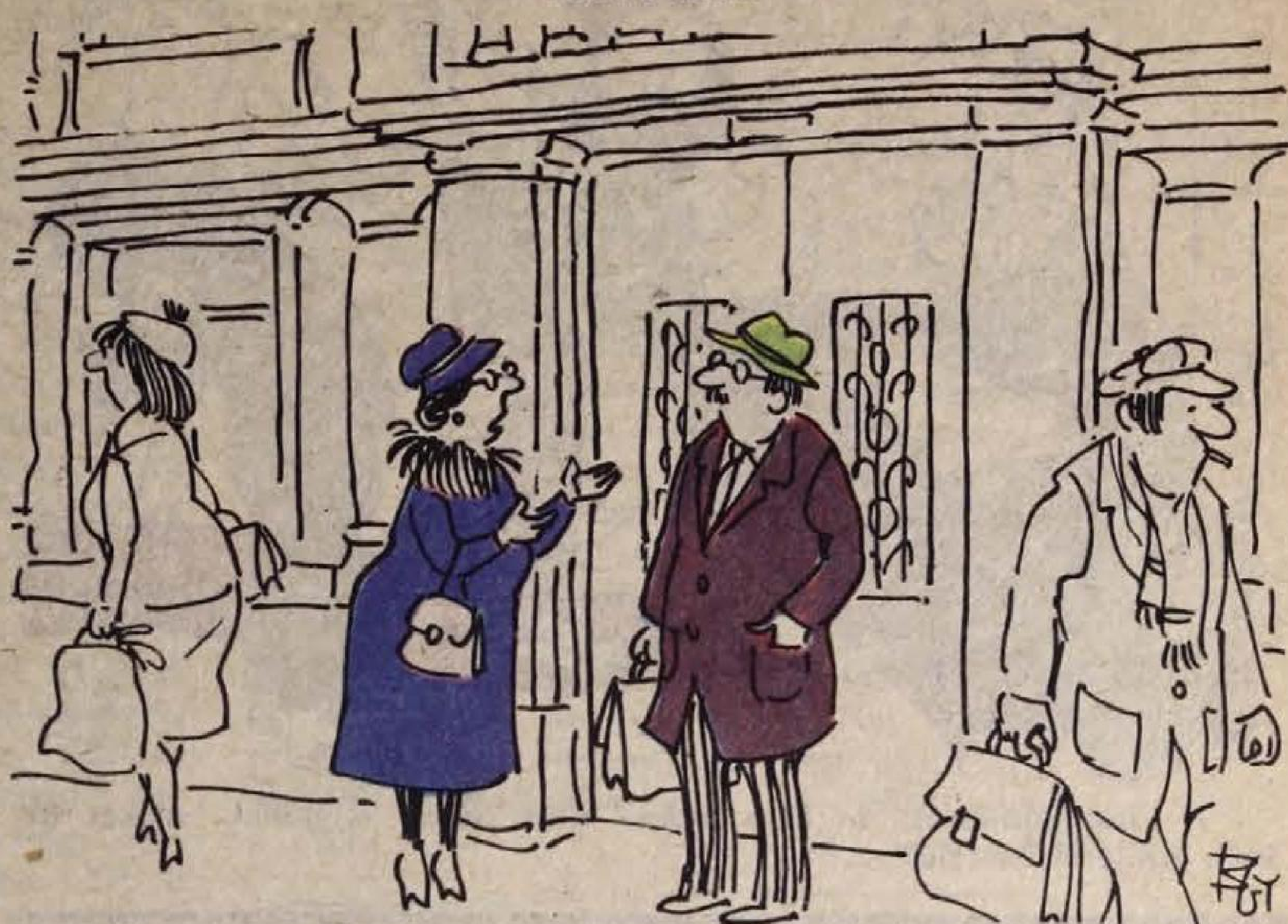
– Hálás vagyok a szakszervezetnek; elküldött nyaralni, így később tudtam meg, hogy elbocsátottak!

SZOLIDARITÁS

– Afganisztánban is, Nicaraguában is változó most a helyzet, ne építsünk addig idehaza egy iskolát...?

VILMA NÉNI

– Én bizony visszahívnám a Goldbergeréket, Weiss Manfrédékat, kínlódjanak ők is a reformmal...!

BAKLÖVÉSEK UTÁN

– Nem értem, miért vadászellenes a hangulat, amikor nincsenek közöttünk se bárók, se grófok...

MÁSENYKA, MÁSENYKA...

Egy tavaszba berzenkedő téli hajnalon Másenyka 2107 típusú gépkocsim lámpaüvege fogta magát és eltörött. Én ebben a tényben a szabad választás lehetőségének újabb manifesztálódását üdvözöltem, mert egy lámpaüveg ugyebár kettőt tehet. Vagy eltörik, vagy nem törik el. Különben is, akkor érkezett meg Calgaryból a langyos Chinook-szél s engem az ilyesmi többnyire feldob. Trallala, eltört, hát eltört, veszünk másikat, filléres holmi és Másenyka méltó az ő lámpaüvegére.

Szökdécselő lélekkel tértem hát be kedvenc állami lámpaüvegboltomba, ám kedvenc állami lámpaüvegboltom tétova ajkbiggyesztéssel fogadta óhajomat és a nacionálémat kezdte firtatni.

— Mondja mester, hol él maga?

— Itt — feleltem, mert láttam, hogy tagadással semmire sem megyek.

— Látja — mondta a bolt —, ezért szívből irigylem magát. Tudja hol szeretnék én élni?

— Hol?

— Itt. De hát hagynak?

— Térjünk a tárgyra — mentem át az enyhe idegbajba, mert már kezdett múlni a Chinook-szél hatása. — Miért kérdezte, hogy hol élek?

— Két okból. Mert, ha itt él, tudnia kellene, hogy a Másenyka 2107 lámpaüvege esztendők óta országos hiánycikk. Másodszor meg azért, mert ha teszem azt Chicagóban, Tokióban, Hammerfestben, vagy Saltsjöbadenben élne, az ön problémája pillanatok alatt megoldódna.

— Úgy érti, hogy a szovjet fél csakis tőkés piacra szállít a Másenyka 2107-es típushoz való lámpaüveget?

— Korántsem vetemednék ilyen feltételezésre. Ám ön ott bizonyára másfajta gépkocsit használna s így a jelzett gond magától elhárulna.

— Tudna legalább egy tippet adni?

— Csak természetes. Mindent a vásárlókért. Ön egy tippet kért tőlem és én, íme, kettővel is szolgálok. Az első számú tippem: közlekedjék kerékpáron. Gyors, olcsó, egészséges. A második tippem: forduljon Ramaszéder bácsihoz.

Ramaszéder bácsi boltja hónaljban szorított. Olyan pici volt, hogy keszeg tag lètemre is csak profilban fértem be. A tulaj azonban biztató szózattal fogadott.

— Miért ne tudna a Ramaszéder bácsi Másenyka 2107-eshez való lámpaüveget találni? Mit nem tud találni a Ramaszéder bácsi? Majd pont a Másenyka 2107-eshez való lámpaüveget nem tud találni a Ramaszéder bácsi... Tessen benézni mondjuk fél óra múlva.

Benéztem. Ott volt a lámpaüveg. A pultról kacsingatott rám, vidáman, mint egy bárhölgy, aki huncut, bár félszemű. Táncolni kezdtem, mint a langyos Chinook-szél.

— Ramaszéder bácsi, maga egy zseni!

— Na ja, mindenki mondja. Kettőszázezer forint marad.

Háromszor elájultam és utóbb is csak süvöltözni tudtam, akár a már nem is olyan langyos Chinook-szél.

— Kettőszázezer... Hiszen azért egy egész kocsit kapok!

— Csak természetes. Ezek nem Iljics lámpácskái, ezek Másenyka lámpácskái. Gondolta, hogy hozzájutok én ehhez a lámpaüveghez, ha nem veszem meg az egész kocsit? Jól nézünk ki.

— De Ramaszéder bácsi, egy új Másenyka csak száznyolcvanezer forint.

— Na és? Gondolta, hozzájutok egy új Másenykához egyik félóráról a másikra száznyolcvanezerért, balga kuncsaft?

— Hát rendben van, Ramaszéder bácsi, de akkor árulja el, hol vehetem át azt az új Másenykát.

— Micsoda? Hát nincs magának amúgyis egy Másenykája? Volna szíve azt a másikat is elcsaklizni a Ramaszéder bácsitól? Elnézné, hogy az öreg Ramaszéder bácsi egy vasat sem keres az üzleten? Fuj, micsoda emberek vannak...

Peterdi Pál

– Ne haragudjanak, de nem tudom sírás nélkül megállni, amikor az önök jövőjéről beszélek...

– Remélem, a szakszervezetnek is ugyanez a véleménye!

SZILÁNKOK

KEZDŐ CUKRÁSZ

— Drágám, a születésnapi tortádban a gyertyának volt a legjobb íze.

FOGYÓKÚRA

— Ebéd előtt alaposan kezet mosok, aztán nem ebédelek.

VÉLEMÉNY

— Maga miért olyan magányos, uram?

— Én nem kezdek ki senkivel, és megvan a véleményem azokról a nőkről, akiknek én tetszem.

ALKALOM

— Drágám, ma feljöhetnél hozzám. Nincs otthon a feleségem tizenöt éve.

ELŐKELŐ SZÓRAKOZÓHELY

— Igaz, hogy ide csak nyakkendőben lehet belépni, de Ön csak nyakkendőt visel...

FILM

— Azért felháborító, hogy ez a film korhatár nélkül megtekinthető! Egy kisgyerek erre költse a pénzét?!

RÉMHÍR

— Azt mondják, jövőre drágább lesz.

— Micsoda?

— Mit tudom én...

A BETŰ HATALMA

— Szerkesztő úr, lehet, hogy így kéziratban gyenge a humoreszkem, de higgye el, nyomtatásban sokkal jobban mutat majd.

ROSSZ HÁZASSÁG

— Ki ez az idegen nő, aki nyolc éve itt fekszik mellettem az ágyban?

ISKOLÁBAN

— Kisfiam, holnap küldd be a szüleidet.

— Tanár úr, talált gyerek vagyok.

CIRKUSZ

A dobok félelmetesen peregtek. Az artistának bekötötték a szemét, hogy ne lássa, a közönség hogy unatkozik a produkció alatt.

REMÉNYTELEN SZERELEM

— Nem vagyunk mi egymáshoz valók, Gizike! Maga nagynyugdíjas, én meg csak kisnyugdíjas vagyok.

Galambos Szilveszter

VÁLASZ AZ ŰRTÉVÉRE

FOKOZZÁK A NEMZETI JELLEGET

A VILÁGBÓL CSAK JÓ HÍREKET KÖZÖLNEK

EGYSZER EGY HÉTEN BEVEZETIK A HULLAMENTES NAPOT

SZÉP AJÁNDÉKOKAT SORSOLNAK A REJTVÉNYMŰSORBAN

LECSERÉLIK A MEGUNT REKLÁMOKAT

SZEXBOMBÁK DALBAN MAGYARÁZZÁK AZ ADÓRENDELETET

Fülöp György rajzai

A HELYZET MAGASLATÁN

– Lassan elkezdhetjük a módosítások módosítását is . . .

KERESIK A FELELŐST

MIÉRT ROSSZ A MINŐSÉG?

Az igazat megvallva már régen foglalkoztat, miért rossz a hengerszerkentyű minősége, de mind ez idáig nem jutottam hozzá, hogy végére járjak a dolognak.

Első utam a hengerszerkentyű gyárba vezetett. A főmérnök megmagyarázta nekem, hogy kollektívájuk egy emberként dolgozik a szerkentyű világszínvonalának kidomborításán, de nem rajtuk múlik a siker. A belső csaptömítések, hengerdugaszok és bütykök vagy rossz minőségben érkeznek hozzájuk, vagy késve, vagy sehogyse. Itt a hiba.

Térültem-fordultam, s máris a Dugasz- és Bütyökgyár igazgatója előtt állottam. Ja, ja — mondta —, a dugaszok, bütykök, csakugyan nem ütik meg a minőségi paramétereket. Ugyanis a formázó sorjagépek és a sorjázó formagépek, amelyekkel ezeket az alkatrészeket készítik, beragadnak, törnek, kopnak, surlódnak, még zümmögnek és duruzsolnak is, csak éppen nem működnek. Ott a hiba!

A sorjagépgyár vezetői megmutatták a vadonatúj bölcsődét és az önkiszolgáló éttermet, valamint a gyár oklevél- és vándorzászló-gyűjteményét. — A szellem kitűnő nálunk, dolgozóink munkalelkesedése nem ismer határt, de mit tegyünk, ha rossz az anyag. Gyártmányaink legfontosabb alapanyaga a bikkmakk. A bikkmakköntvények fele része lyukacsos, törékeny, érzékeny, sértődékeny, egyszóval hasznavehetetlen. Ott a hiba!

A bikkmakköntvények gyárában statisztikát mutattak arról, hogy a dolgozók 90 százaléka vesz részt esti középfokú tanfolyamon, 10 százalékuk egyetemre jár, a fennmaradó része pedig a tudományok kandidátusa és doktori címre pályázik. Az már összesen 130 százalék. — Van itt szaktudás, szorgalomban sincs hiány, de az alapanyag, a bikkmakk, az kérem nem vesz részt semmilyen oktatási formában, ott van a hiba.

Eljutottam hát a bikkmakk-bányába. A vezetők adatokat mutattak arról, hogy a brigádmozgalom milyen lendületesen fejlődik, de ez alig változtat azon a tényen, hogy a föld mélyéből egyre silányabb minőségű bikkmakk kerül elő. Ott van a hiba!

Lyukat fúrtam hát, és megkerestem a föld mélyét. Föld Mélye kartárs megértéssel fogadott, de szomorúan közölte, hogy nincs módja változtatni a tényeken. — Régi hibáról van szó . . . — hangsúlyozta —, a miocén korban rosszul tervezték ezeket a diluviális rétegeket. A Tektonikai Bizottság nem egyeztette a vulkánikus tervet sem a hengerszerkentyű-gyárral, sem a bütyökművekkel, sem a sorjázóüzemmel, sem a bikkmakkbányászattal. Én már olyan rossz anyagot kaptam a naprendszertől, hogy tehetetlen vagyok . . . Úgy gondolom, Nap elvtárs követte el a hibát, azt hiszi minden körülötte forog, nem hallgat a beosztott bolygók tanácsára . . .

Nap elvtárs tanácstalanul tárta szét a karját . . .

— Mit tegyek, mi kérem itt csak forgunk, forgunk, de közben a Tejút csillagrendszerei sokkal jobb anyaggal dolgoznak. Itt vannak például az én bolygóim: a Föld egyenlítője 12 757 kilométer, a Saturnusé majdnem a tízszerese, a Merkúré 4300 és így tovább. Ahány annyiféle . . . Hát micsoda technológia volt ez, nem lehetett volna ezeket szabványméretre csinálni? Én nem tehetek semmiről. Tessék a Teremtőhöz fordulni . . . Ha azonban ön materialista, és ez nem egyezik az elveivel, akkor menjen vissza a hengerszerkentyűgyárba . . .

Novobáczky Sándor

A KIBONTAKOZÁS ÚTJÁN

– Végre kezdik megbecsülni a műszaki értelmiséget!

– Annyi valutánk lehet a BC-számlán, amennyit nem szégyellünk kérni a rokonoktól!

Újraalakul a magyar értéktőzsde

EJ, GYŰJTSD A TŐKÉT, NE SIRÁNKOZZ!

NEM TÉVÉMŰSOR

– Álljunk meg egy szóra!

FOTÓSAROK

UGORGYUNK!

— Ugorgyunk! — mondta Pósalaky bácsi Nyilas Misinek.

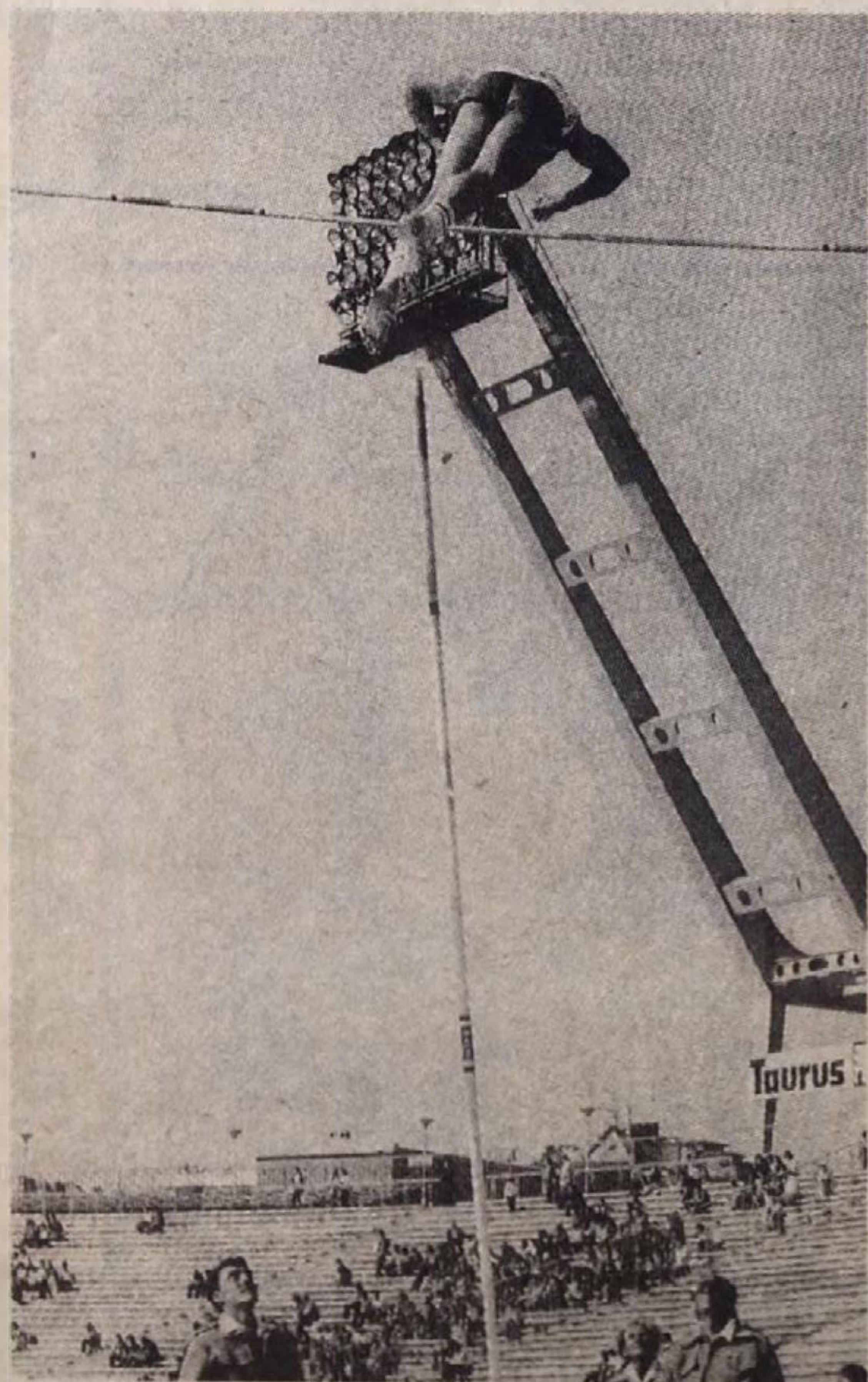
Most már nem lehet lelécelni. Itt vagyunk, a lécet feltették, viszonylag magasra és nincs más hátra: ugrani kell.

Igaz, mi mindent megpróbáltunk, hogy ne kelljen ugrani. Hiszen már az egyszeri veréb is megmondta: aki ....-ban van, az ne nagyon ugráljon!

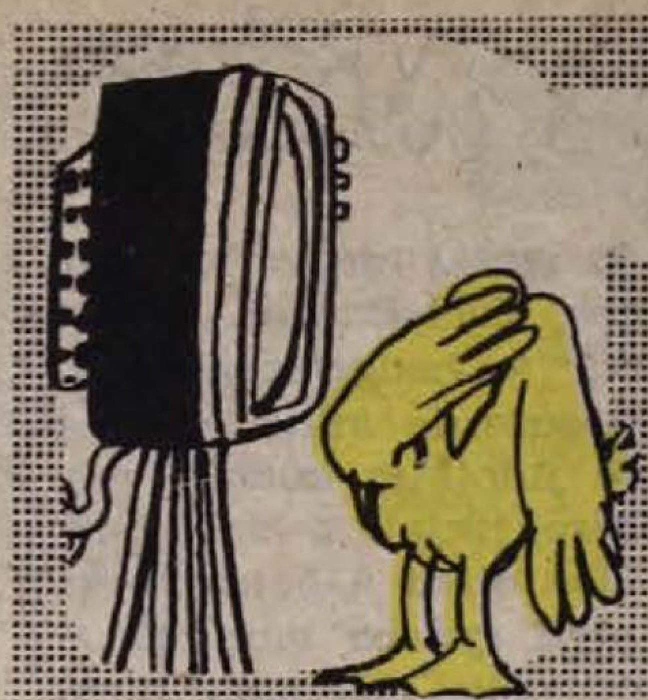
Hát mi nem is nagyon ugráltunk. Hogy elkerüljük e fárasztó mutatványt, inkább kitaláltuk a limbó-módszert. Nem a léc fölött, hanem alatta kell átsiklani. A mozdulat ugyan nem túl elegáns, de legalább nem nagyon fárasztó. A kísérlet nem sikerült, csupán azt bizonyítottuk, hogy mi alulról is le tudjuk verni a lécet.

El kellene rugaszkodnunk az eddig szilárdnak hitt talajtól és megpróbálni ugrani. A láncainkat már elveszítettük, vagy beadtuk a zálogházba, most legföljebb a fejünket verhetjük be a csillagos égbe.

efespé

(Pető Zsuzsa felvétele)

OLIMPIÁLUNK

Mostanában, a Téli Olimpia idején nem sok örömük telhet bennünk asszonyainknak. Mi, férjek, ugyanis (ki kereső munka, ki munkakeresés után) esténkint ugyebár odavesszük magunkat a képernyő elé, s azt cselekesszük, ami a leginkább illik a magyarhoz: áhítatosan bámuljuk, mily pompás kunsztstiklikre képesek *mások*. Ilyenkor, mi tagadás, még Ódor Emíliát sem szeretjük, hiába kelleti magát a másik műsorban. Viszont elég egyet müsziznünk (müsszentenünk?) az ujjainkkal, s a hitves máris hozza nekünk az igazi magyaros semittevés legfontosabb folyékony kellékeit. (Sebaj, még egy-két nap, és cserébe kapnak majd tőlünk a hölgyek néhány szál szó- és egyéb virágot, a nőnapon. Ahol is újfent mi fogunk iddogálni.)

Az italból is megárt azonban a sok. Én például állandóan felönthetek, úgy látszik, a garatra, mert legalább egy tucatszor olyasmit véltem sportriportereink szájából hallani, hogy X. Y. az, aki „a legjobb időt *mente*". Valóban be lehettem csicsentve, mert ilyenkor (áruló jel!) mindig elfogott a csuklás. Egy ízben meg egy másik érdekes igét véltem hallani, hogy aszongya: „sárkányrepül" Ha még többet találtam voltam inni, bizonyára olyat is hallok, hogy „síló" vagy „labdarúg"; szerencsére sikerült visszafognom magam. Nemkülönben züllöttségem számlájára kell írnom (már ha van neki), hogy egyik hallucinációmban ezt mondta a gyorskorcsolya-versenyek riportere: „Kizárták a versenyből, mert nem engedte a tisztán *elöl lévő hollandot előzni*." Sőt, úgy látszik, delirium tremensem lehet, mert egyetlen pohár vörösbor elfogyasztásától már olyasmit véltem hallani a sílövészet közvetítése során, hogy „a *kanadai* fiú nem esélyes, annál inkább az *északiak*"... Eltűnődtem, vajon ama régebbi tévéközvetítés során is csak az alkoholmámor jóvoltából hallottam-e a riporternek szóhatárokat elmosva eldarált mondatát: „*Messzire száll a finn gerelye*"; de ezt már képtelen voltam magamban rekonstruálni.

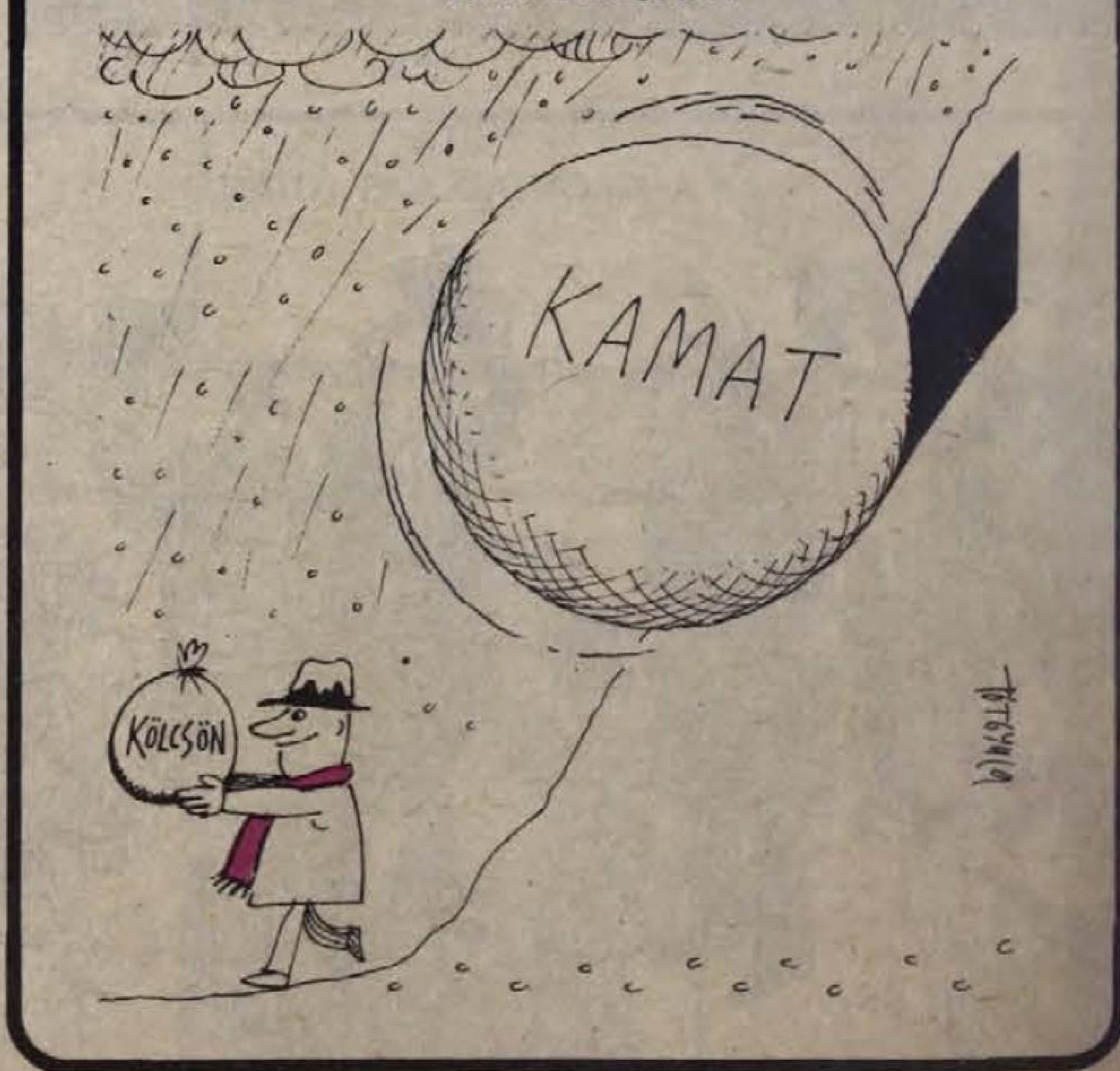
Annyi szent, hogy az alábbi mondat viszont nemcsak szeszgőzös hallucináció volt: „Az amerikai kislány a *bátyjától örökölte* a szánkózás szeretetét". Hogy nem az volt, onnan tudom, hogy fiam, aki egyetlen kortyot sem ivott, megjegyezte: „Érdekes családi kapcsolatok lehetnek arrafelé..." A tévé stúdiójában ülő műsorvezetők egyikétől meg azt hallottam, hogy „Vajon *kisiklás* volt-e az NSZK győzelme?" — és már éppen elkezdtem hangosan morfondírozni, lehet-e egy *győzelmet* kisiklásnak nevezni, amikor famíliám a Magyar Hírlap egyik cikkével tromfolt le, ahol is ez áll: „A háborúban *elszenvedett győzelem* azután utólagosan szolgáltatta a bizonyosságot." Nekem meg ez a mondat szolgáltatta a bizonyosságot, hogy mégiscsak illuminált állapotban lehetek. és a tévés kollégának van igaza, nekünk magyaroknak egy-egy győzelem csakis kisiklás lehet.

Egyszóval olimpiálunk. Néha azonban mégiscsak erőt vesz magán az ember, hogy egy kicsit kulturálódjék is. Ezért (éppen a Szovjetunió—USA korongmérkőzés alatt!) hősiesen átkapcsoltam a *Nyitott könyv* sorozat legújabb darabjára, Temesi Ferenc *Por* című lexikonregényének dramatizált változatára, már csak azért is, mert kíváncsi voltam, hogyan lehet élvezhető tévéprodukciót csinálni egy lexikonból. Kiderült: sehogy. Erre még a legistenáldottabb tehetségű fiatal író sem lehetett képes. Nem mondom, csakugyan könyvének legsikerültebb passzusaiból válogatta össze a képernyőre kerülő jeleneteket (kivéve, amikor Szacsvay László az ünnepelt vidéki fűzfapoéta szerepében hosszasan és némán andalog, bóklászik, bolyong, majd cselleng, végül ődöng a Tisza-parton); de egyet mondhatok: ha valaki előzőleg nem ismerte a regényt, aligha foghatott föl egy árva kukkot is abból, hogyan és menynyiben függnek össze alakok, sztorik, idősíkok és — no igen, itt is — ivászatok. Márpedig jeles írókollégám oda nyilatkozott, hogy 1. azoknak készítette el ezt a forgatókönyvét, akik *nem* olvasták (olvashatták) a méltán nagysikerű művet, 2. azért készítette el a filmváltozatot, mert tapasztalata szerint a jó pornak.. izé, a jó bornak is kell cégér.

Az utóbbi kérdésben aligha van igaza: épp az ellenkezőjét bizonyítja könyvének eddigi két, egymás gyorsan követő kiadása és („hiánymű" lévén ezek után is) a várható harmadik, melyet az eddig egyébként nem túl sikeres *Nyitott könyv* sorozatba való fölvétele is előre jelez. Ám akár kell cégér a jó bornak, akár nem, az az egy teljesen biztos, hogy *a cégért nem lehet meginni*.

Nekem legalábbis nem sikerült. Pedig jó cúgom van.

Tímár György

Újabb értékelés szerint éretlen volt a szocialista forradalom

NYUGI, AFGANISZTÁNBAN!

Már csak egy hónap április elsejéig

VÉGET ÉR AZ ÁRAK TÉLI ÁLMA...

ASZTALI FOHÁSZ

– És add, uram, hogy a nettó jövedelmünk annyi legyen, mint a szomszédunk bruttó jövedelme!...

LÉTSZÁMCSÖKKENTÉS

– Nehéz dolgunk van, mert egyetlen politikai munkatársunk sem árulja el, hogy mi a feladata...

ENERGIAKORLÁTOZÁS

AZ UTOLSÓ PILLANATBAN

– Várjunk azzal a felfüggesztéssel, a bank mégis adott hitelt!

JAPÁN MINTÁRA?

— Szerinted most milyen a közhangulat az országban? — kérdezte Gabi barátom, mintha ő nem tudná.

— Költői kérdésre — költői felelet — mondtam. — „Bal időkben gyanú, bizalmatlanság tépik a nemzet kebelét." Vörösmarty Mihály.

Gabi bólintott.

— Így igaz. De ez speciális magyar gondolkodás és magaviselet. Kebeltépéstől nem fordulnak jobbra a dolgok. Inkább az kellene...

— Ne is folytasd — szakítottam félbe. — Most az következik, hogy fogjunk össze, ismerős a szöveg, személy szerint egyet is értek vele. Ez a kibontakozás útja.

— Tévedsz. Én úgy akartam befejezni a mondatot, hogy — menjünk össze!

— Micsoda?! Mi az, hogy menjünk össze? Nem értem.

— Mert nem olvasod figyelmesen az újságokat. Kishírben ugyan, de megírták... Mondd, mi a véleményed a japánokról?

— Elég jó. Szorgalmasak, udvariasak, ügyesek, életrevalóak. Nekem tetszik a ferde szemük. Meg hogy olyan apró termetűek.

— Hát éppen erről van szó! Hogy ma már nem apró termetűek! Azelőtt tényleg kicsik voltak, de már nem kicsik. Ez volt abban a cikkben. Húsz év alatt az átlagjapán tíz centit magasodott. Érted, hogy ezt is milyen okosan csinálták? Amíg a gazdaságuk gyenge lábon állt, amíg kevés volt a pénzük, ők tényleg összehúzták magukat. Roppant előnyös az államháztartásnak, ha állampolgárai — a körülményeknek megfelelően — átlagalacsonyak. Az ilyen kisember alig költ ruhára, cipőre, élelemre. Sokadmagával is kényelmesen lakik pár négyzetméteres lakásban. Belőlük kétszer annyit szállíthat a vonat, a metró, a busz, a lift, mint a magas molettekből. De ahogyan a japánok felküzdötték magukat a legnagyobb ipari hatalmak, a leggazdagabb országok közé, szép fokozatosan nőni kezdtek. Amikor már megengedhették maguknak. Ezt úgy érték el, hogy megváltoztatták az étrendjüket. Az átlagjapán a zord időkben szinte kizárólag tengeri halat és egyéb tengeri herkentyűket evett. Ettől lett kicsi. Tudományosan be van bizonyítva. Amikor futni kezdett velük a szekér, változatosabbá tették a menüt. Ettől lettek magasabbak. Ezt sem én mondom, hanem ezt is a tudomány mondja.

A fejemhez kaptam.

— Csak nem azt akarod ajánlani, hogy mi cselekedjünk fordítva! Hogy kezdjünk kosztolni kizárólag tengeri halakat és különféle tengeri herkentyűket?

— De igen, menjünk össze! Csak átmenetileg, persze. Amíg elvonulnak a felhők, amíg rendeződnek a dolgaink. Ily módon százmilliárdokat spórolhatnánk meg. Abból fejlesztenénk az ipart, a mezőgazdaságot, mindent, amit kell. Aztán a megfelelő időben nyugodtan kezdhetnénk visszamagasodni. Pompás ötlet, nem?

— De igen — mondtam elismerően. — Csak van itt egy pár bibi. Nekünk egyáltalán nem olyan kifizetődő a töpörödés, mint volt hajdanán a Felkelő Nap Országában. Ha most összemegyünk, járhatunk gyermekruhában, aminek nagyon felment az ára. Élhetünk gyermekbútorok között, azok is rém drágák lettek. Az állami építőipar se keresne sokat az üzleten, hisz eddig is négy japánosra méretezte a lakásokat. Ha a metrón, a buszon többen férnénk el, többen is bliccelnénk. És ne feledd el, nekünk nincs tengerünk, importálnunk kellene a zsugorító kosztot. Nem is szólva a legnagyobb akadályról.

— Éspedig?

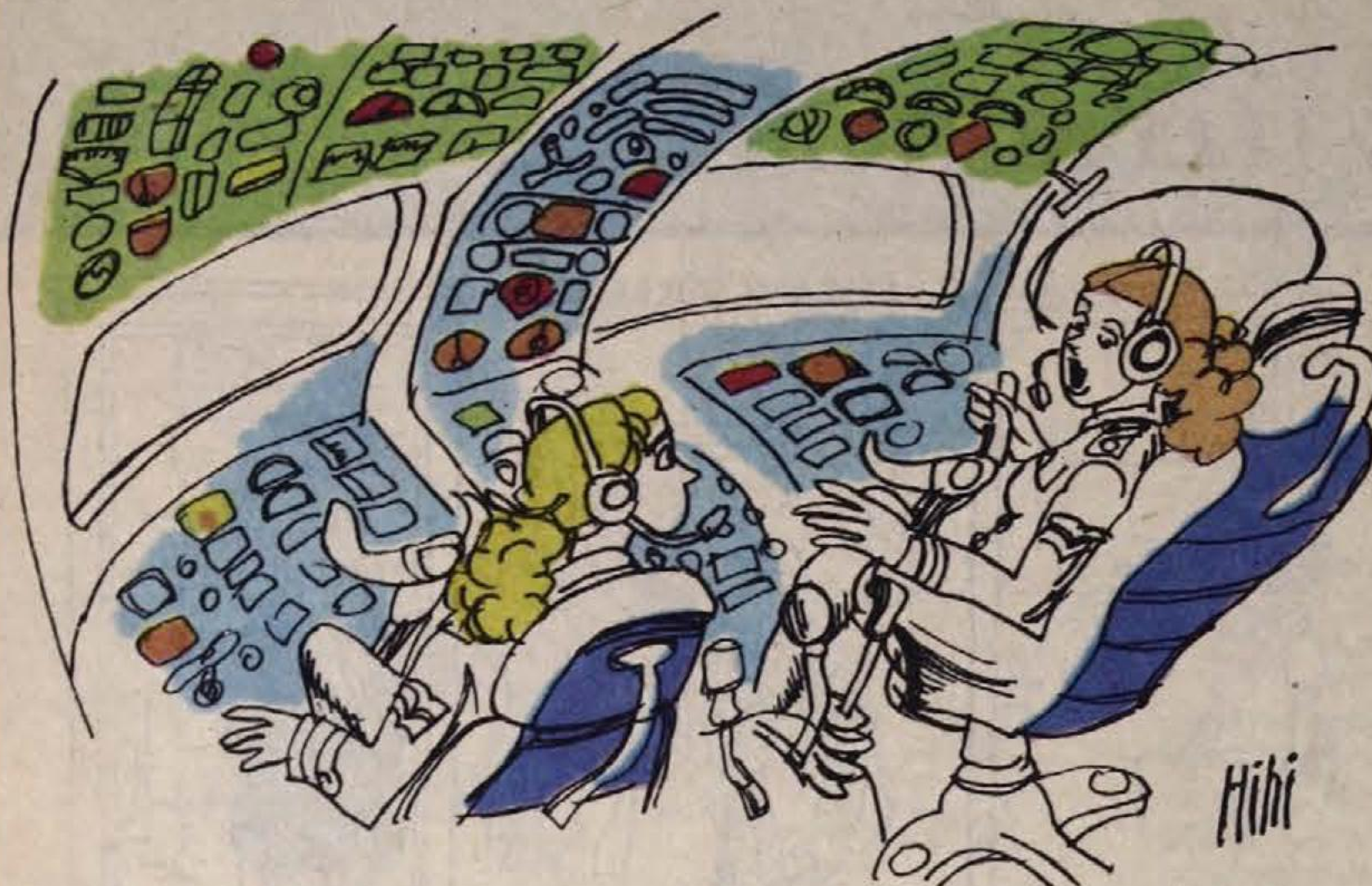
— Nem eszem halat! Sem tengerit, sem szárazföldit! Félek a szálkától!

Gabi megvonta a vállát.

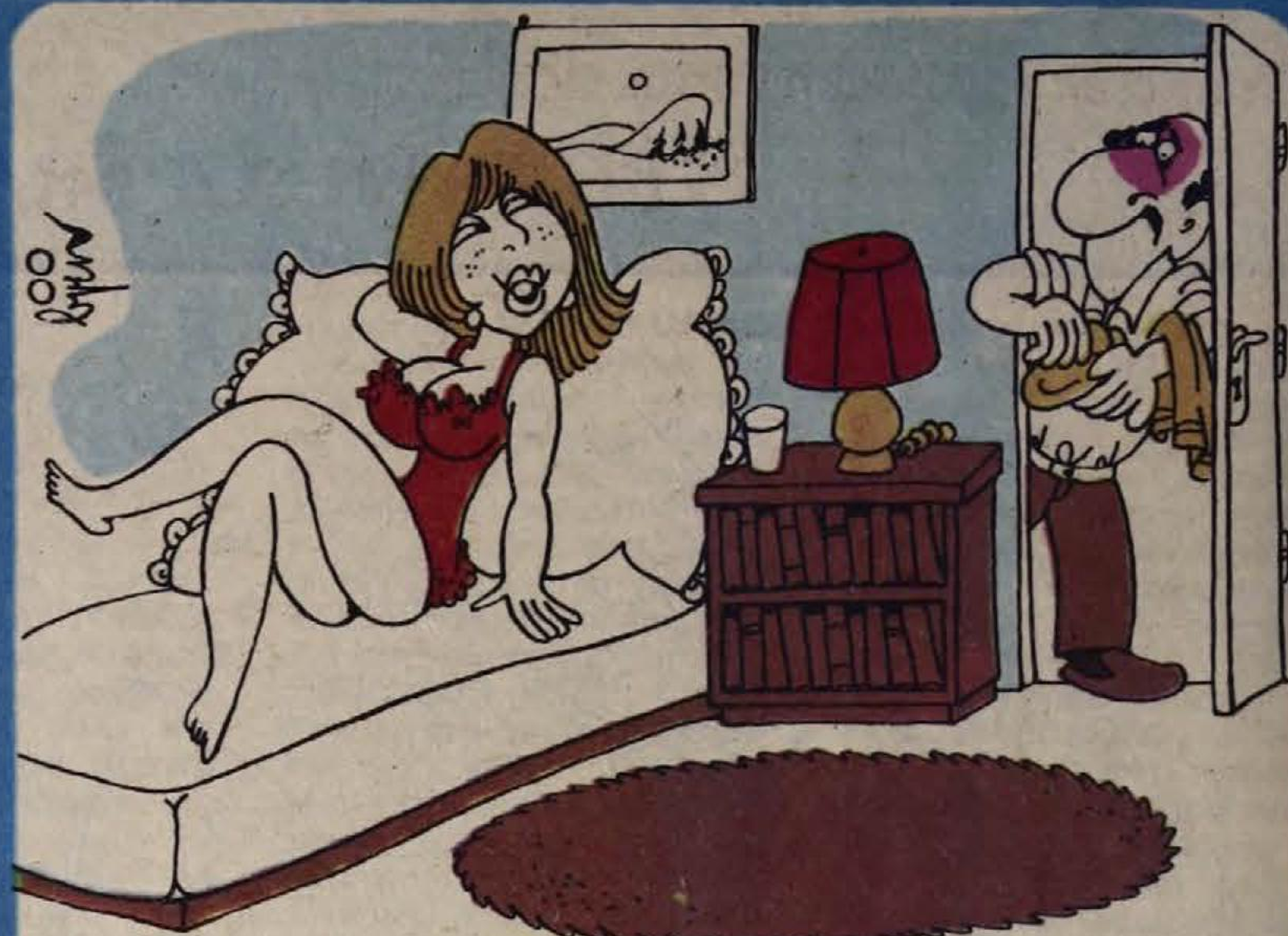
— Ha nem, hát nem. Te tudod. De egyet jegyezz meg! Aki fél a szálkától, az sosem fog kibontakozni!

Kürti András

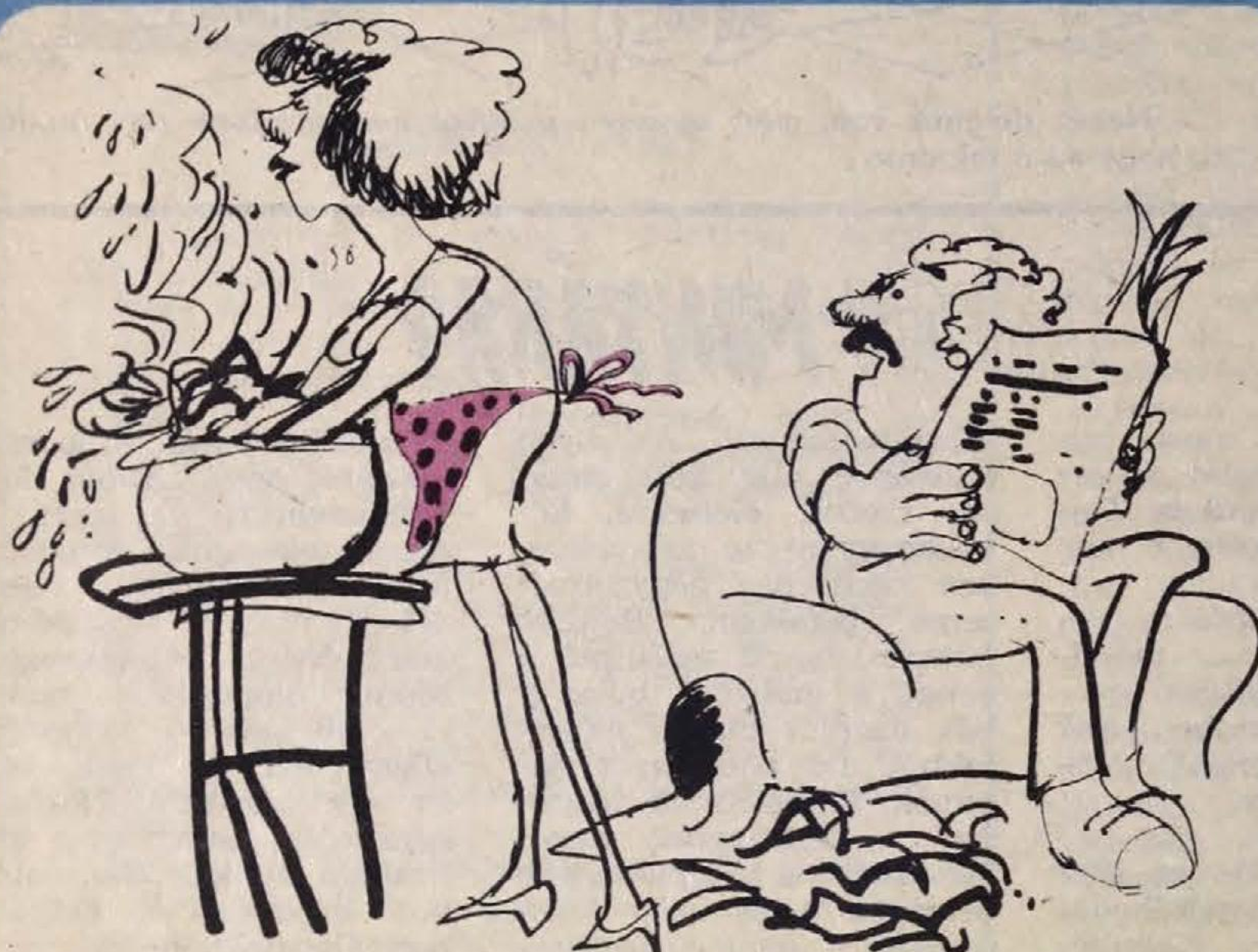
A NŐ KÉT OLDALA

– ... előző nap áztasd be fokhagymás tejbe ...

– Siess befejezni a mosogatást, apuci, mert egy kis gyöngédségre vágyom ...

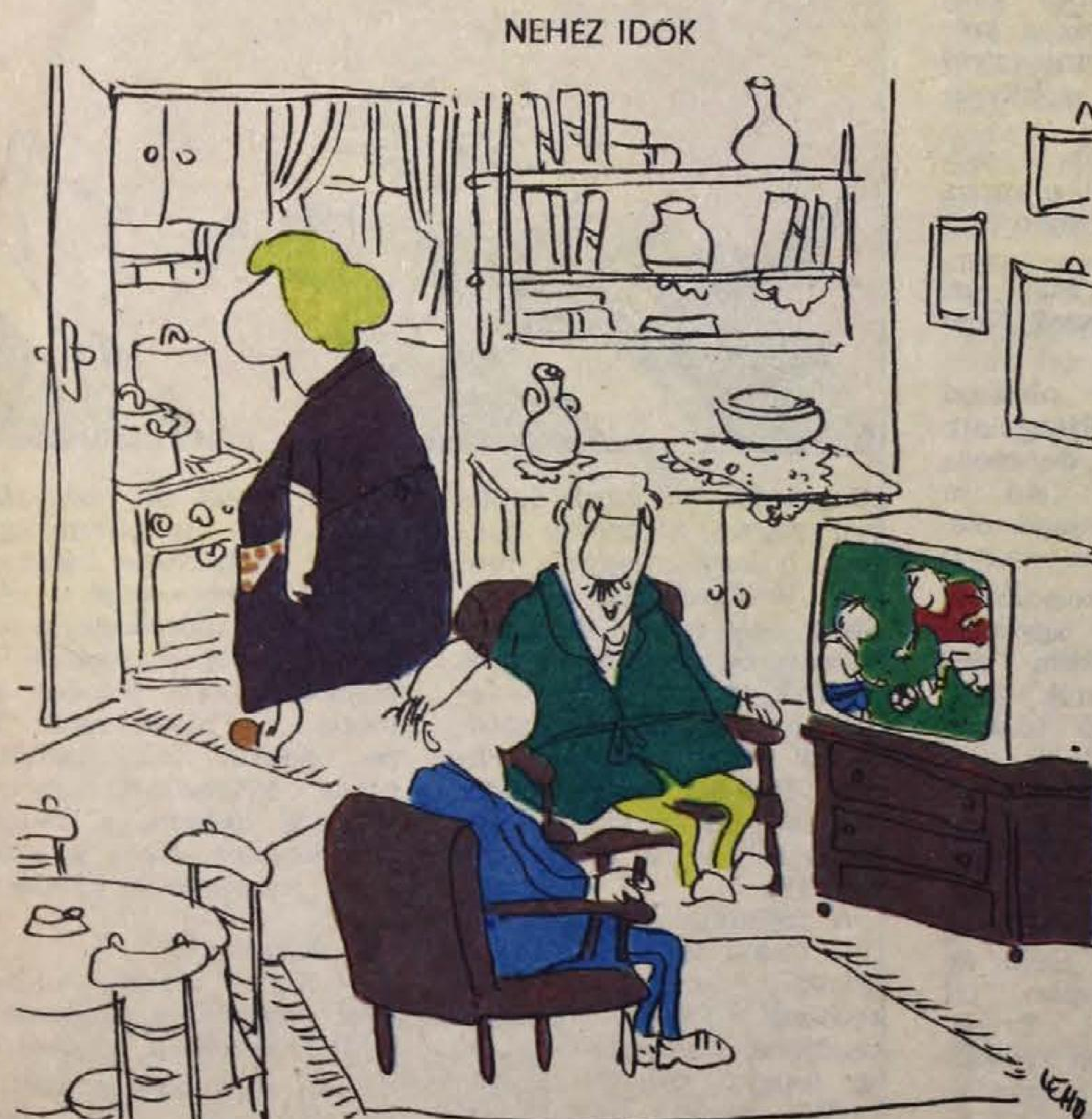

– Tovább éltek, mint mi, szebbek vagytok, mint mi, mit akartok még?

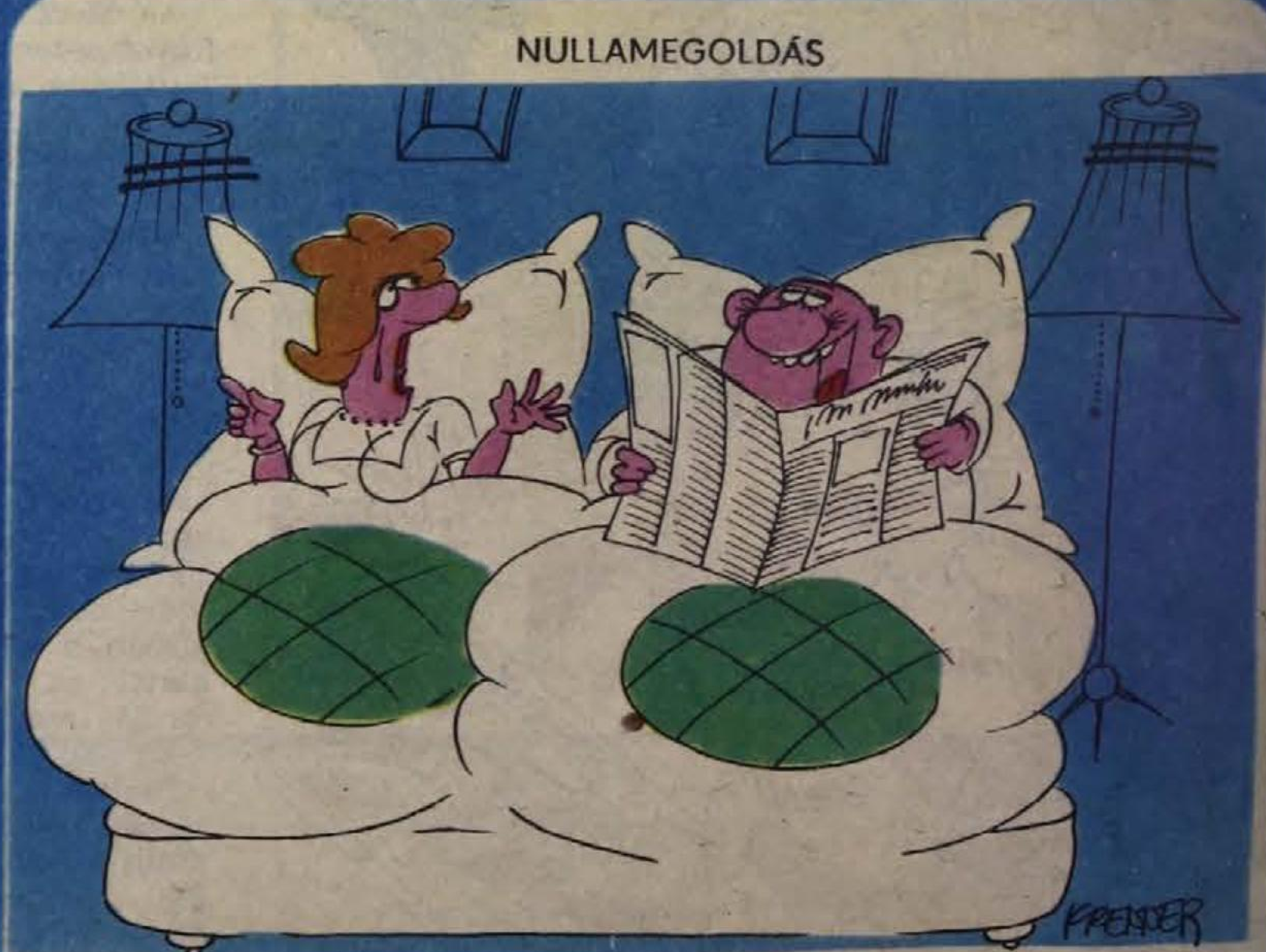
– Képviselőtársak, tudják, mit kaptam én a feleségemtől a legutóbbi áremelések miatt?

NEHÉZ IDŐK

– Újabban mindig olyan finom kelkáposztaszaga van az asszonynak ...!

NULLAMEGOLDÁS

– Azelőtt soha nem politizáltál az ágyban! ...

– Liba! – Tyúk!

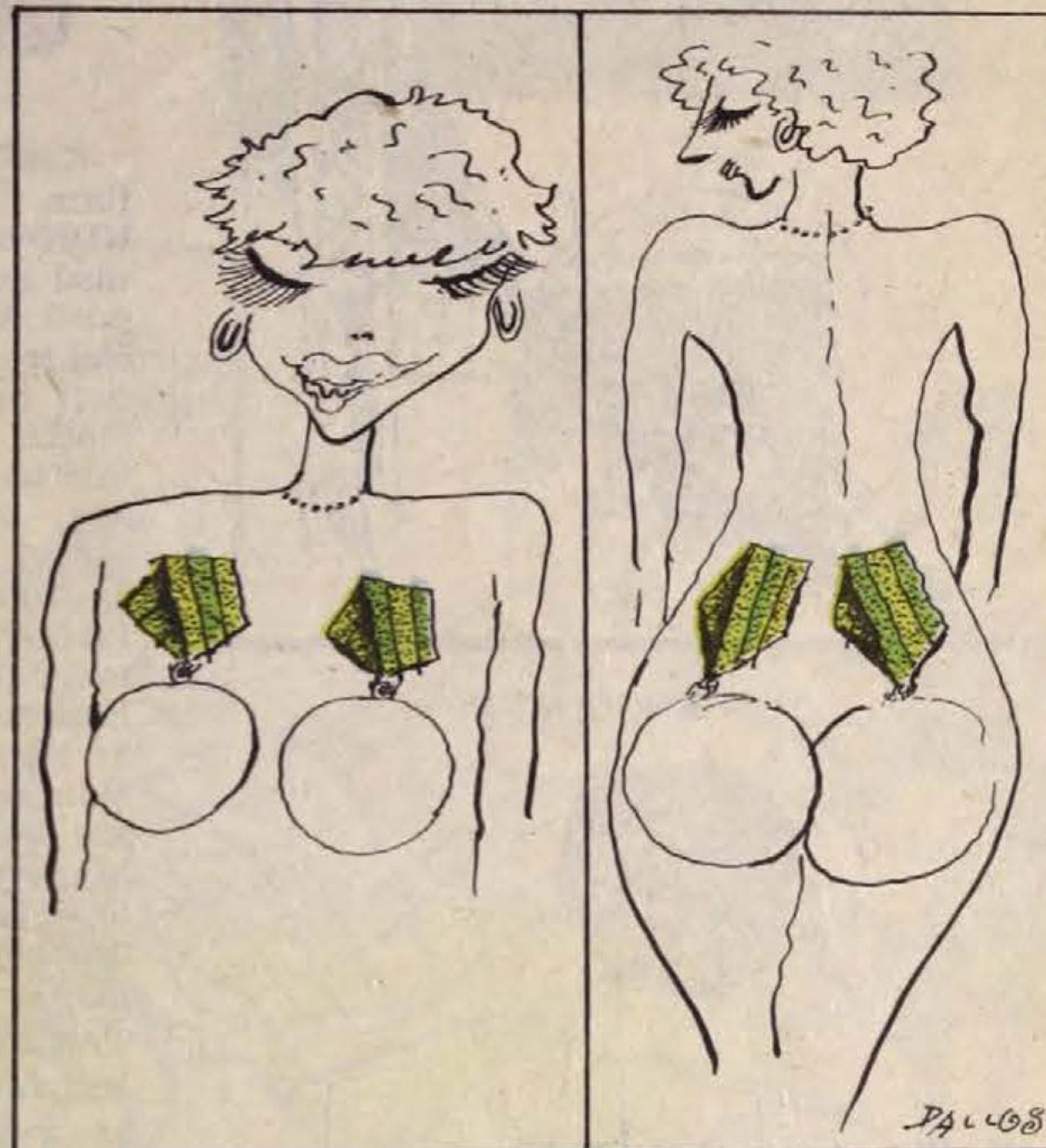
– Oké, fiúk, a vesztes fizeti a tartásdíjat!

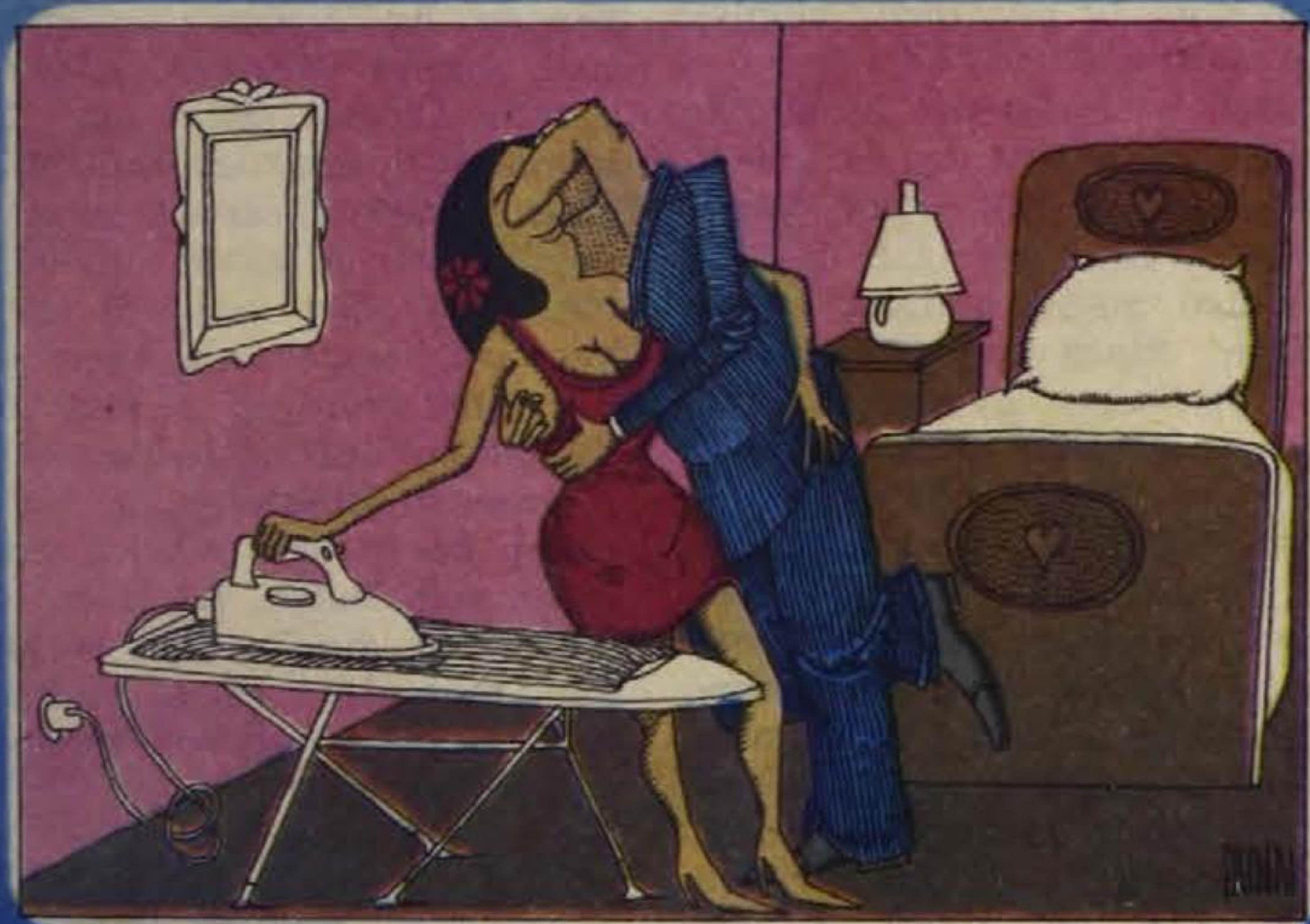

– Ó, elég lett volna egy csokor ibolya!

– Egy csokor ibolyával szúrod ki a szemem?!

– Tényleg csak köszönteni akartak?

– Ér annyit, mint egy adóügyi negyedóra a tévében!

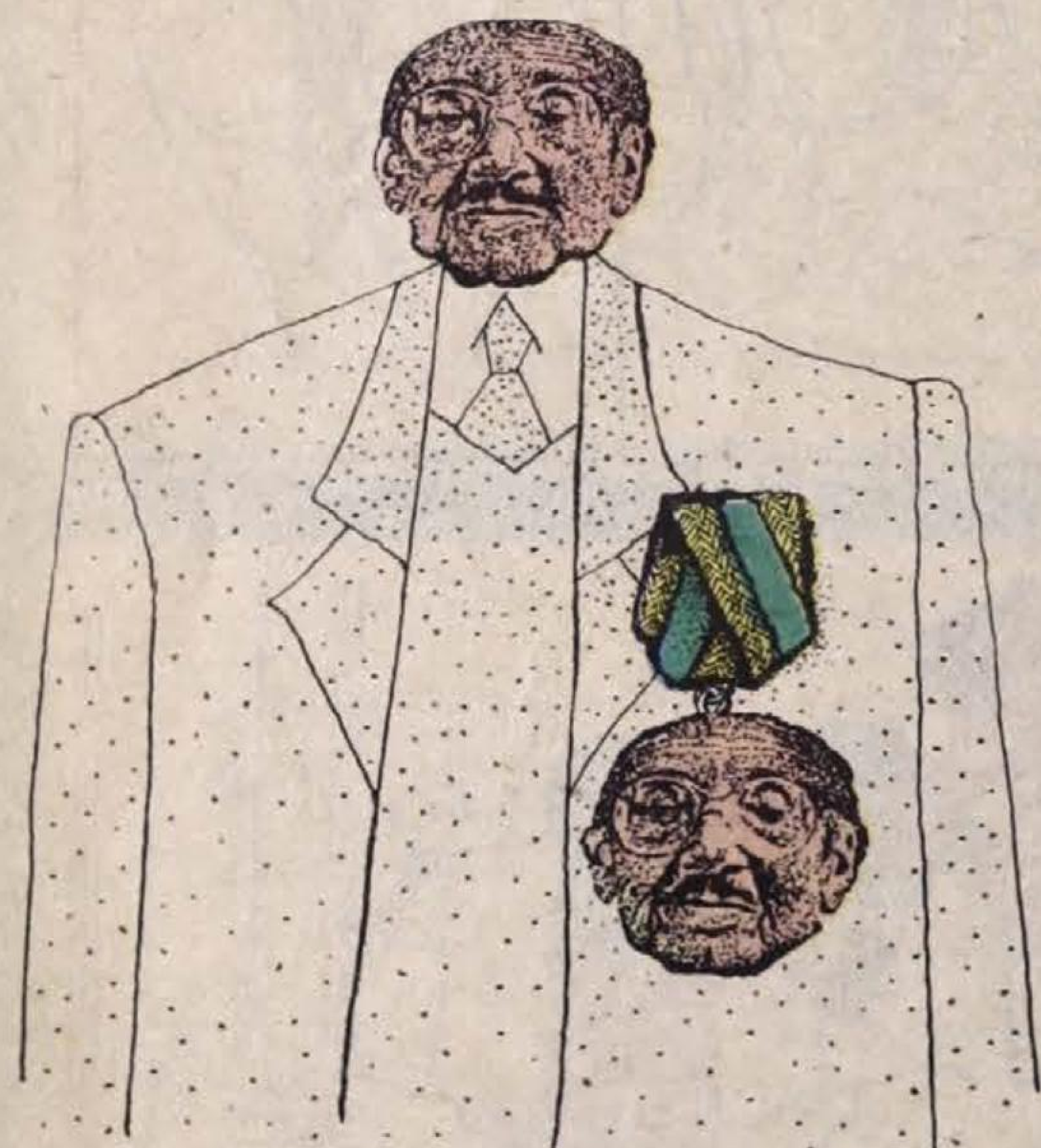

– Ha rajtad áll, sose lett volna egy ilyen barátságos kis kéglid!

SPORTESKÜVŐ

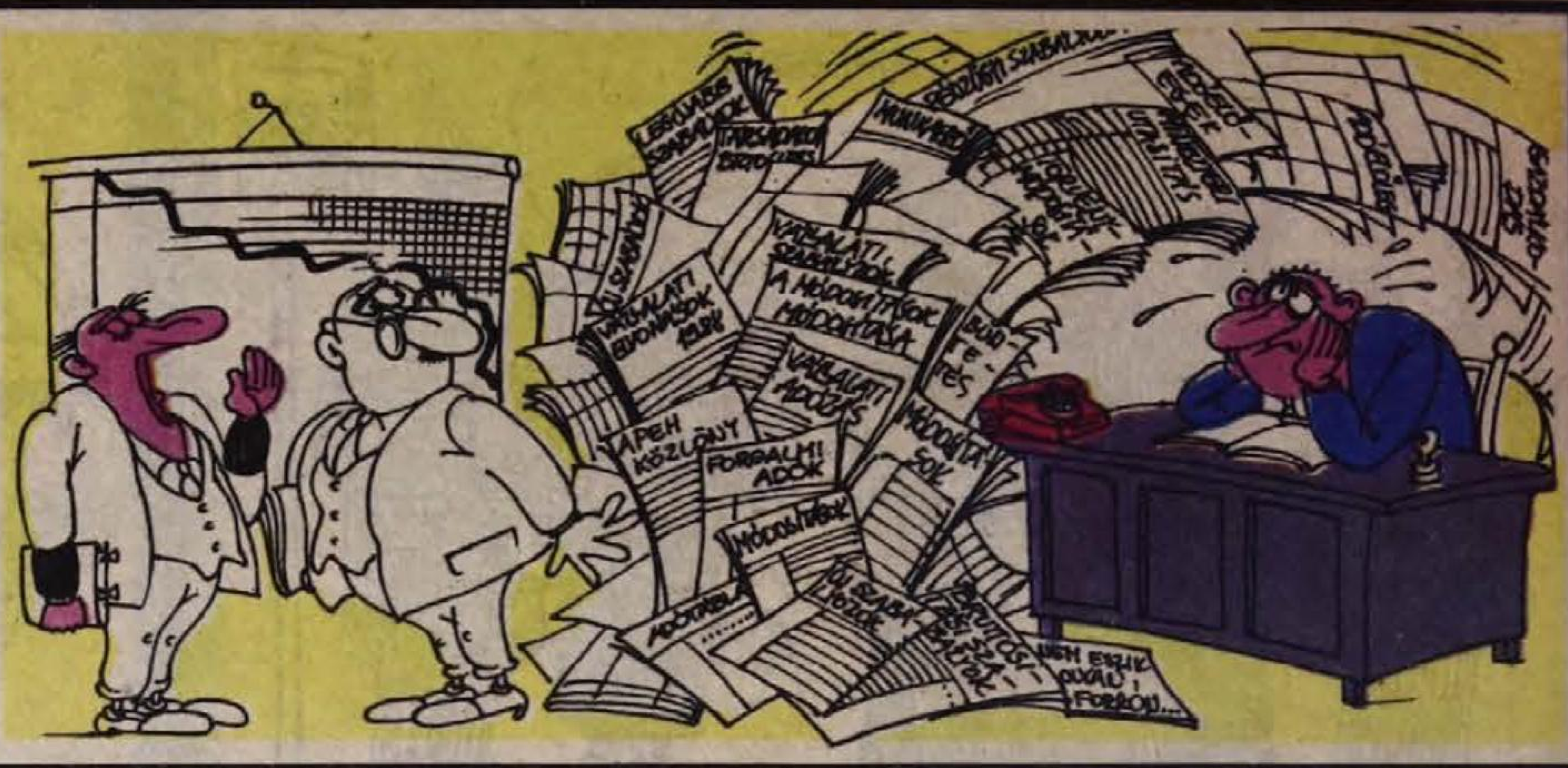

EGYHANGÚLAG

KARRIER-TÖRTÉNET

– Szegény ördög, éppen most lett igazgató.

GYEREK-JÁTÉK

Két évvel ezelőtt kapott a fiam születésnapjára egy NDK-ból származó távirányítású autót. Ez a szocialista típusú távirányítású kocsi egy elektromos madzag segítségével működik. Az autó egy másfél méteres zsinór végén található, a zsinór másik végén van a kezelő-irányító szerv. Benyomok egy gombot az irányító dobozkán, végigfut a parancs a zsinóron, s máris előre megy a járgány. Benyomom a másik gombot: a kocsi rükvercbe kapcsol. Van az irányító dobozkán egy kis kormány is apró kis volán, ezért nagyon nehéz, szinte lehetetlen a kocsit egyenesben tartani. Hol jobbra megy, hol balra, akár az ökör-anyagcsere. A mozgás legnagyobb akadálya azonban az a rövidre fogott póráz, vagyis a másfél méteres zsinór. Beindul a kocsi, felgyorsul, s másfél méteres dinamikus haladás után megtorpan, mit megtorpan, úgy visszahőköl, mintha félne valamitől. A rövid zsinór durván visszarántja a kocsit, nincs más hátra, rükvercbe kell kapcsolni, vagy a kocsi nyomában kell szaporán lépkedni, követni minden mozdulatát. Az ember keze, lába, feje állandóan belegabalyodik az irányító zsinórba, szóval nagyon idegesítő játék. A fiam előbb megunta, mint én. Nekem jobban ment a vezetése is, könnyebben kiismertem magam a dróton-rángatás tudományában.

Néhány hónap múlva megjelent a boltokban a jugoszláv távirányítású kisautó. Gyönyörű dobozban volt, ezüstösen csillogott Porschét utánzó formája. A dobozban, a celofán alatt az irányító dobozka is elegáns formájú volt. A kis kormányt is egy váltógomb helyetesítette. Irtó bonyolult volt a kezelése: a két gombot egyszerre kellett mozgatni. Az egyikkel lehetett szabályozni az előre-hátra mozgást, a másikkal a jobbbal elmozdulást. S mindezt igen nehéz volt összehangolni, sosem lehetett tudni, hogy most előre megy és jobbra, vagy hátra és balra, netán előre balra és hátra jobbra. De a jugoszláv kisautó is zsinóros volt, nem mondom, egy kicsivel hosszabb volt a madzagja, mint az NDK-kocsinak, de mégiscsak pórázon kellett vezetni. Az ára pedig duplája volt a másiknak.

Ezt a kiskocsit is hamar megunta a gyerek, és elkezdett nyaggatni, hogy végre vegyek neki egy igazi távirányítású autót, aminek egyáltalán nincs zsinórja, még hosszú sem. Nyaggatás szép szó, ha eleget tesznek neki úgy jó, vettem hát az NDK-kocsi árának négyszereséért egy olasz drótnélküli rádió-távirányítású Renault turbót, amelybe ráadásul öt ceruzaelem kellett, plusz még egy kilenc voltos is. Szó se róla kiválóan ment a kocsi. A póráztól megszabadulva szabadon száguldott a kis fehér csoda, olyan ügyesen lehetett kormányozni, hogy még a szék- és asztallábak között is tudott lavírozni. Érdekes volt a mozgása: ha hátrafele körözött, s ha megnyomtam az irányító gombot akkor szélsebesen elindult egyenes irányban. Az irányváltásnál, a kanyarodásnál is ez volt a metódus:: egy kicsit rükvercbe ment, aztán ha megtalálta a megfelelő irányt, usgyi előre! Mintha éppen az egy lépés hátra, két lépés előre lenini taktikáját eltanulta volna.

Most karácsonykor újabb távirányítású kocsira fájt a gyerek foga. A kínaiak rukkoltak elő a hangeffektusra hallgató fajtával. Ez a masina tulajdonképpen az NDK és az olasz játékautó kompromisszumából született. A legfontosabb vívmánya, hogy nincs rajta féken tartó zsinór. A rádióhullámok helyett viszont hanggal irányít. A vezérlő dobozka hangos kaffogó hangot hallat. Amint a kisautó meghallja ezt, megindul előre, de ha újabb kaffogást hall, irányt változtat, s rükvercbe kapcsol. Mint egy jól idomított kutya úgy működik ez a továbbfejlesztett szocialista típus: a gazdi elbődül, megindul előre, a gazdi újra vakkant, visszakozik. Egész jó kis játék volt ez a kisautó, de néhány óra alatt elromlott. A vezérlő dobozka hiába kaffog, a kocsi nem mozdul sem előre, sem hátra. Az irányító kaffog, az autó a füle botját sem mozgatja: ez a távirányítású, egy helyben topogó autó prototípusa.

Mi jöhet még?...

Majláth László

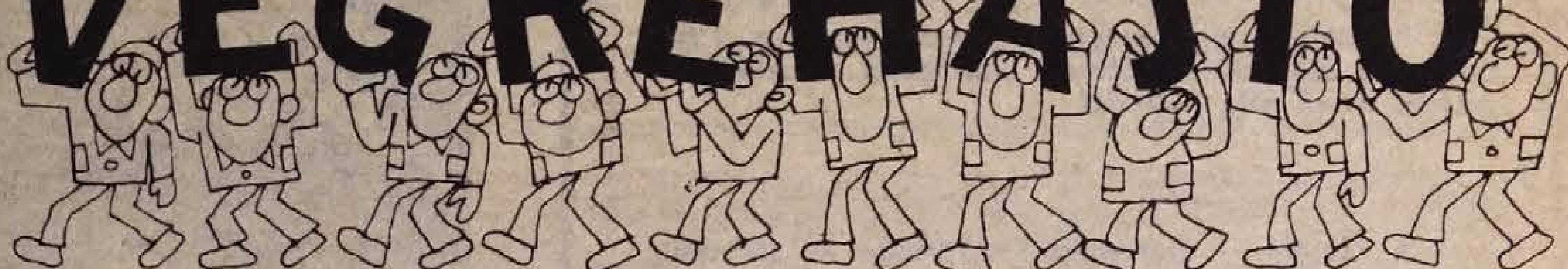
– Kétszer felszállsz és már száraz is a ruha

FÜLÖP, DUNAI, DALLOS,
VÁRNAI, BALÁZS-PIRI,
HEGEDŰS

VÉGREHAJTÓ

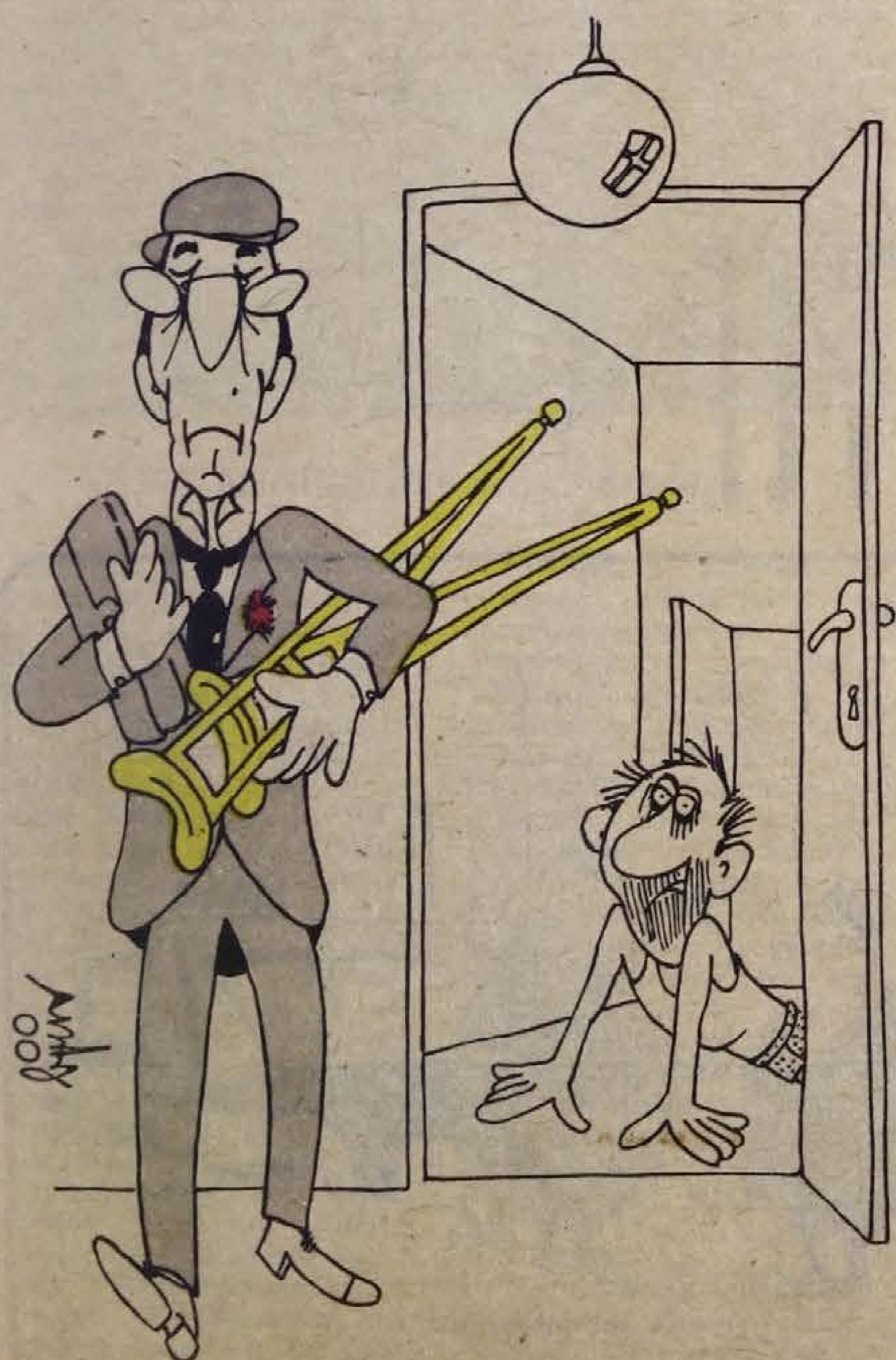

IRKA — FIRKA

A házasságnak is megvan a maga előnye. Például, ha Kőmíves Kelemen agglegény marad, sohasem írnak róla balladát...

* * *

— A férjem — panaszkodik Blanka — minden este egy „Égtájak" nevű kártyajátékot játszik a barátaival.
— „Égtájak"? Mi az?
— Oszt. Veszt...

* * *

A könyvesboltban:
— Nincs valami jó könyvük a... a... na... izé... a memóriafejlesztésről?

* * *

Hófehérke és az öt törpe. A kulturális költségvetés drasztikus megnyirbálása következtében a kiadó kénytelen volt az ismert mesében a törpék létszámát két fővel csökkenteni.

* * *

Igazságtalan, hogy valaki pusztán azért nem lehet szépségkirálynő, mert csúnya!

* * *

Annak idején sokat lógtam a suliból, mert az iskola élete kevésbé érdekelt, mint az élet iskolája...

* * *

Pompás képzavart hallottam a minap: „Minden úgy meg volt olajozva, mint a karikacsapás!"

* * *

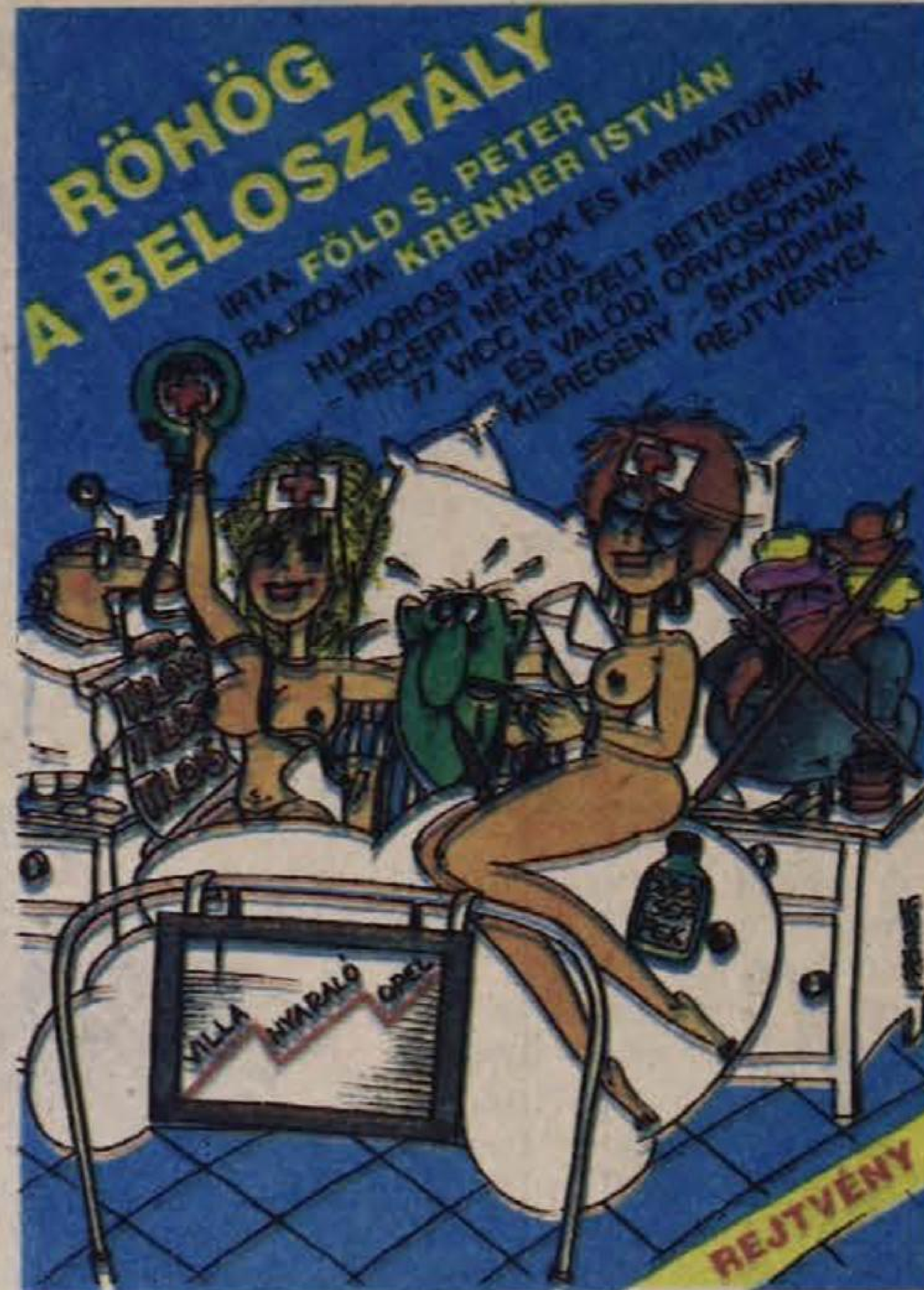
Egy különös világrekord. Kefe De Bewesz, süketnéma eszkimó fiatalember, az Északi Sarkon kézenállva, egyetlen éjszaka leforgása alatt 227 példányt adott el Guinness „Rekordok könyvé"-ből a jegesmedvéknek!

* * *

Gusztiban azt becsülöm, hogy olyan reménytelenül optimista...

Dalmát Ferenc

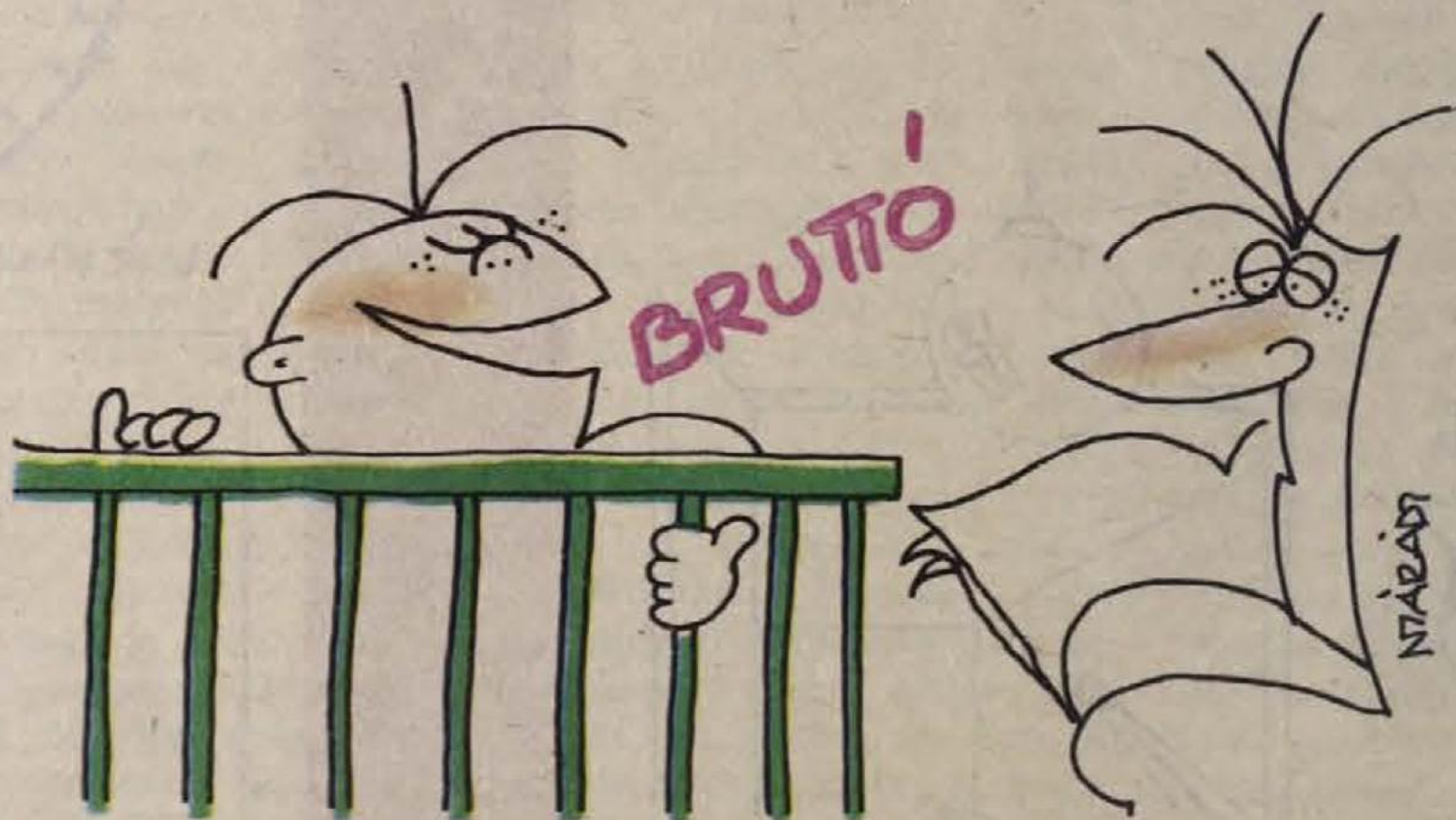
Röhög a belosztály

Ezzel a címmel jelent meg lapunk két munkatársának, Föld S. Péternek és Krenner Istvánnak legújabb magazinja. A kiadványban humoros írások és karikatúrák mellett kisregény és skandináv rejtvények is találhatók. A szerzők gondoltak a képzelt betegekre és a valódi orvosokra is: számukra „A hálapénznek nincs szaga" című, 77 viccből álló fejezetet ajánlják – természetesen recept nélkül.

A Röhög a belosztály című magazin az újságárusoknál vásárolható meg.

VÁLLALKOZÓ

ELSŐ SZÓ

ÚJ RENDŐREGYENRUHÁK

– Közterület-felügyelő a maga nagynénikéje...

– Te hol dolgoztatsz?

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Olcsóbb lemezjátszót; — Serdülő gyerekek részére használt, de jó állapotban levő ruhaneműket; — Az Ország Világ 1975/51. és 1985/6. számát; — Az Ötlet 1985. 02. 11-i számát; — Az Esti Hírlap 1985. 01. 31-i, a Magyarország 1985. 02. 10-i, a Magyar Nemzet 1985. 02. 01. és 02. 08-i, a Népszabadság 1985. 02. 16-i és a Népszava 1985. 02. 01-jei számait; — Az Ország Világ 1979 és 1982 között megjelent példányait; — A Természet és Társadalom 1973 és 1975. között megjelent számait; — Az Élet és Tudomány 1968. és 1970. évi kalendáriumát; — A Bobó és a Rózsaszín Párduc képregényújság első számát; — A Kockás újság 1., 4., 6., 8., 10., 12., 20. és 21. számait; — Szobakerékpárt; — Francia gyártmányú Mortima búvárórát; — I. és II. világháborús fényképeket, képes levelezőlapokat és leveleket; — Könnyen kezelhető és tartható akváriumi halakat; — Drótszőrű foxit; — Képkereteket; — Karácsonyi, újévi, húsvéti üdvözlőlapokat.

KÍNÁLNAK: A Hahota 3., 21. és 25. számát: — Huckleberry Finn, Winnetou, Szőke ciklon, Láthatatlan légió és A hatodik tusa c. műveket képregényben; — Soucek: A vak madarak titka, Az ősi lovagi jel és a Napfény tó c. trilógiáját; — Flammarion: Lumen c. és Hoff: Éjfélkor c. könyvét; — Határ Győző: Bábel tornya c. dedikált művét; — Le Masque és más sorozatokban megjelent francia nyelvű szépirodalmat és krimiket; — C—64-es játékprogramokat kazettán; — 170×80-as méretű, jó állapotban levő gyermekheverőt; — A Rakéta Regényújság 1985., 86., 87-es évfolyamát bekötve, csak egyben.

CSERÉLNEK: Le Masque és más sorozatokban megjelent francia nyelvű krimiket és szépirodalmat, C—64-es játékprogramokat kazettán régi bizsukra, vitrintárgyakra, match-boxokra; — Hároméves franciaágyat két felnőtt heverőre; — A Hi—Fi magazin 1984/1. és 14. számát vadonatúj S×90 Sertex magnókazettára; — 11 és 15 éves lányok kinőtt ruháit hasonló ruhákra; — Üzemképes szovjet táskavarrógépet 60 vagy 80 literes, jó állapotban levő hűtőgépre vagy 13 éves gyereknek való kerékpárra; — Új citerát régi kalandregényekre, szobanövényekre, görkorcsolyára vagy gördeszkára.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak!

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

LÉGÖRVÉNY A KÉMÉNYBEN

Lapjuk 1987. december 23-i számában Rátóti Béláné budapesti lakos panaszolta, hogy rossz kéményüket nem hozatjuk rendbe, használaton kívüli gázbojlerük miatt hónapok óta nincs melegvizük, tisztálkodni sem tudnak megfelelően. Ezzel kapcsolatban közöljük az alábbiakat:

Kirendeltségünk megrendelésére a Fővárosi Kéményseprő Vállalat szakvéleményt adott, amelyben javasolta koromzsák-ajtó beépítését a kéményhez. Házkezelőségünk ezt a munkát elvégezte, de egy hónappal később újabb szakvéleményt adott az FKV, s ebben közölte: a kémény belső válaszfala átszakadt, a tetőn kívüli kéményszakaszon légörvény van, a bekötés és a koromzsák-ajtó között nincs meg az előírt 50 centiméteres távolság. Mivel az ilyen jellegű kéményfelújítás hosszabb időt vesz igénybe, megkértük a most már minden részletre kiterjedő kéményseprő-szakvélemény elkészítését. Egyébként házkezelőségünk felajánlotta villanybojler létesítését a panaszosnak, ő azonban nyugdíjas és ezért ehhez nem biztosított az anyagi fedezete.

Szántó Gáborné
kirendeltség vezető

Gáborné G. Andrea
műszaki vezető
V. ker. IKV. V/1
Társasházi Kirendeltség

(A panaszos kálváriája immár négy hónapja tart, nem hisszük, hogy a koromzsák-ajtó és a légörvény problémáinak leírása megnyugtatja őt. Amiatt meg végképp nem lehet elmarasztalni őt, hogy villanybojlerre nincs pénze. Feltétlenül üdvösnek tartanánk, hogy a szóbanforgó kéményseprők és ingatlankezelők belső konfliktusának ne a kisnyugdíjas lakó lássa kárát! Mielőbb újabb — és kielégítő — választ várunk az érdekeltektől! A szerk.)

JOGOS AZ ÖT FORINT DÍJ

Hivatkozással Négyesi Györgyné olvasójuk „Filléres bosszúságok" címmel lapjuk 1987. évi 50. számában megjelent észrevételére közöljük, hogy 1987. január 1-jétől a településfejlesztési hozzájárulással kapcsolatosan átutalt megbízások megkülönböztetésére vezettük be az 49-es kódot, amely a tanácsi utalásokat tartalmazza.

Olvasójuk reklamációja félreértésen alapul, ugyanis az aláírásával is tudomásul vett Átutalási betétszámla szerződés 3/a. pontja szerint a számla terhére teljesített megbízások díja fejében az OTP tételenként — jelenleg 5 Ft — költséget számít fel. Költségmentesek a más takarékpénztári számlára való átvezetések, így pl: az ifjúsági betét, csekkszámla nyugdíjelőtakarékossági betét, a különböző lejáratú hiteltörlesztések, valamint a készpénzfelvételek. A tanácsi számlák, az APEH, illetve egyéb vállalatok számlái javára történő átutalásokért pénzintézetünk díjat nem számít fel.

Megjegyezzük, hogy kerületi fiókunktól kapott tájékoztatás szerint olvasójuk 1987. márciusában adott első ízben megbízást a szeptemberben esedékes TEHO átutalására, amelynek költsége — 5 Ft — októberben jelentkezett.

OTP Betétosztály
olvashatatlan aláírások

„AZ ÉV FUSERHÁZA"

Év elején többféle pályázatot írnak ki „Az év legjobb . . ." címmel. Az ismert „Az év lakóháza" mintájára én „Az év fuserháza" cím alapítására és odaítélésre teszek javaslatot. Ehhez a legmegfelelőbb szakmai zsűrinek a Ludas Matyi szerkesztőségét tartom. A díj odaítélésénél az alábbi szempontokat lehet figyelembe venni:

— az építkezés időtartama (többszöri határidő-módosítások előnyben); építtetők és kivitelezők többszöri cserélődése; szervezési fejetlenségek; az építtetők idegi és anyagi megpróbáltatásainak mértéke; az emiatt eltöltött táppénzes napok számának összessége.

Anélkül, hogy a T. zsűrit befolyásolnám, e nem mindennapi díjért folytatott erős mezőnyben bizonyára igen jó eséllyel indul a Garay tér 3—4. szám alatt épülő (?) társasház. Az építkezés ugyanis már három éve folyik (és ki tudja még meddig tart), a lakók 60 százaléka többször is kicserélődött, eddig két perünk van, de lesz több is, az idegeink rojtosak.

Döntsön a zsűri!

Urbánné Kelemen Márta
Budapest

ILLANÓ NESCAFÉ

Rendszeres fogyasztója vagyok az 50 gr-os töltősúlyú, 102 forintos granulált nescafénak. Kitűnő a minősége, zamata. Mégis, az utóbbi időben meggondolom, hogy megvegyem-e, ugyanis azt tapasztalom, hogy a megszokottnál egy ujjnyival kevesebb a kávé az üvegben. Ez két-három grammnyi súlycsonkítás, ami tízezer üveg eladásánál szép nyereség, de a rendszeres nescafé-fogyasztóknak bosszantó veszteség. Mindenesetre átpártolok egy másik márkához, amely ugyan közepes minőségű, de legalább tisztességesen megtöltik vele az üveget.

N. V.
Budapest

ÁFÁS POGÁCSA

Nyugdíjasként minden hétfőn eljárok bridzselni, s ilyenkor betérek a Batthyány téri kis ABC-be pogácsáért, hogy legyen mivel megkínálni a partnereket. Január óta azonban nincs pogácsa. Kérdeztem az eladónőt, mi történt, miért nem kapnak? Meglepetésemre imigyen válaszolt: kapnának, de majd bolond lenne rendelni, mert egyedül a pogácsát terhelné az ÁFA, és ezt a külön adminisztrációt nincs értelme vállalni.

Ez hát az oka a pogácsa értelmetlen halálának. Kár érte . . .

Kocsis Árpád

NEM ENGEDHETÜNK A 48-BÓL . . .

Lapjuk 1987. évi 50. számában tett olvasói észrevételre („Filléres bosszúságok 1.") a következőket tudjuk válaszolni:

Az 1982. óta változatlanul alkalmazott lakossági kéményseprési díjak emelését Árhatóságunk 1987. július 1-jei hatállyal jóváhagyta. A díj most 48 Ft kémény/év, amely tartalmazza az évenként kétszeri tisztítást, egyszeri koromkiszedést és a kémények négy évenkénti felülvizsgálatát. A díjváltozásról a csatolt röplapon értesítettük ügyfeleinket úgy, hogy a Fővárosi Számítástechnikai és Díjbeszedő Vállalatot bíztuk meg azok kiküldésével. A kapott visszajelzésekből arra következtethetünk, hogy a feladatot jól megoldották.

Kerületi kirendeltségünknél ellenőriztük a munkaigazolásokat. A munkavégzést megelőzően plakáton értesítik a lakosságot a kéményseprés aktuális időpontjáról. Arról kerületi kirendeltségünknek nem volt tudomása, hogy a közös képviselői feladatokat a panaszos látja el. Az elkövetkező időben a munkavégzés idejéről neki küldünk értesítést, és a munka elvégzését is vele fogjuk igazoltatni.

Bízunk abban, hogy a jövőben ezzel az intézkedéssel megszüntetjük a félreértésre alapot adó helyzetet.

Tarr Károly igazgató
Fővárosi Kéményseprő
és Tüzeléstechnikai
Szolgáltató Vállalat

TÜCSÖK és BOGÁR

A kereskedelmi miniszter
5/1987. (XII. 31.) KEM számú
rendelete
az egyes kiskereskedelmi
és vendéglátóipari üzletek szerződéses
üzemeltetéséről szóló
38/1980. (IX. 30.) MT számú rendelet
végrehajtására kiadott
14/1980. (IX. 30.) BkM számú rendelet
módosításáról

1. §

Az egyes kiskereskedelmi és vendéglátóipari üzletek szerződéses üzemeltetéséről szóló, a 34/1983. (IX. 22.) MT, a 21/1985. (IV. 20.) MT és a 99/1987. (XII. 31.) MT számú rendelettel módosított 38/1980. (IX. 30.) MT számú rendelet végrehajtására kiadott, a 11/1982. (V. 30.) BkM, a 10/1983. (X. 6.) BkM és a 2/1985. (IV. 20.) BkM számú rendelettel módosított 14/1980. (IX. 30.) BkM számú rendelet 1. §-ának (1)—(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

Haj, egyszerű a kiskereskedő élete!

(A Közlönyben találta dr. Hetényi János, győri olvasónk)

Három leszázalékolt nyugdíjas vállal: fakivágást, emésztőgödör kiásását, járdákat, — mindennemű betonozást, magánépítkezésen segédmunkát. Levél-

Kemény fickók ezek a leszázalékoltak!

(Beküldte Kelecsényi Katalin)

Sakkképzett ápolónő július közepétől kisgyermek felügyeletét vállalná, egész pici kortól

Nimzoindiai?

(A Népszabadság apróhirdetései között találta Vass Sándor)

Egyebek között a színházterem parkosításánál lesz majd nagy szükség szorgos kezekre. A mozgó-

Akkor oda nem is nézőket fognak ültetni, hanem virágokat és bokrokat.

(A Vas Népe című lapban bukkant rá Elek Tibor, szombathelyi olvasónk)

TRIBÜN

Két nagy klub menedzsere beszélget.
— Mi volt az, amiért az új edzőt szerződtetted?
— A nyíltsága, az őszintesége, a szókimondása.
— És mi volt az, amiért kidobtad?
— A nyíltsága, az őszintesége, a szókimondása.

***

A kövér ember lovaglással igyekszik megszabadulni a fölös kilóitól és rajong ezért a passzióért.
— A leghatásosabb sportág — mondja. — Én lovagolok, a ló súlyt emel.

***

Megfontolandó mondat a „Reader's Digest"-ben:
— Ha az emberek felismernék az élet igazi értékeit — hiánycikk lenne a teniszütő.

Az edző taktikai megbeszélést tart és dühösen veszi észre, hogy a középcsatár megint elbóbiskolt.
— Idehallgasson — kiált rá. — Muszáj magának mindig elaludnia?
— Nem muszáj, kérem — mondja a játékos. — Én ezt fakultatíve csinálom.

***

Ketten vannak az öltözőben. Az edző idegesen járkál fel és alá, a gyúró a sarokban ülve figyeli.
— Szeretném tudni — mondja az edző —, hogy tényleg az őrültség jele-e, ha valaki magában beszél?
— Szó sincs róla — szól a gyúró. — A világért sem.
Az edző megáll és ráförmed a gyúróra.
— Te ne szólj bele!

(p. p.)

JAVÍTHATATLAN

című rejtvényünk megfejtése:

— A tanár néni is megmondta, hogy rajtam már a verés sem segít.

200—200 forintot nyert:

Soós Jánosné, Budapest, Virág u. 5., 1222.
Kerekes Lajosné, Karcag, Dankó P. út 4., 5300.
Orosz Lajosné, Csinese, Mátyás u. 24., 3442.

A nyereményeket postán küldjük el a nyerteseknek.

Párbeszéd

Két férfi beszélget:
— A feleségem elvette az összes megtakarított pénzemet és eltűnt!
— Velem még rosszabb történt.
Az eszmecsere folytatása a rejtvényben olvasható. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb március 7-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

Benke István

A FOLYTATÁS 1. RÉSZE | SÖTÉT SZÍNŰ DOLOG | FFINÉV | SÉRÜLÉS | LÁBAST KEFÉVEL DÖRZSÖL | KÖLCSÖNZÉS | SOSE | ÁZSIÁBAN ÉLŐ VADKECSKE | MUZSIKA | EZEN A NAPON | KERESZTÜL | KÖRÜLVESZ | BÁMULATBA EJT

E

TALAJMŰVELŐ ESZKÖZ | BIANKÓ | HATÁRON LEVŐ HIVATAL | TRÓPUSI

DOLOG TALAN MÉH | ...-SEC; FÉLÉDES | KEZÉBEN FOG

ETELKA, BECÉZVE | ÉNEKEK ... | VITA | ... BOCSÁT | ÉTKEZIK | TÉTEL | MADARAT ZAVARÓ SZÓ

RAJONG VKIÉRT | LOPAKODIK | MAGAD | ÉGHAJLAT

A FOLYT. 2. RÉSZE | ÓKORI NÉP | CIMLAP SZAVA | FÖNICIAI ISTENNŐ | IRÁNI CSÁSZÁR | ELŐTAG: ZENE | NAGYON TÁG A NYÍLÁSA | DUGIG | NAGYON VONZÓ | SPORTISKOLA | FFINÉV | FÉMES FÉNYŰ FESTÉK | RÓMAI 50-ES | ERRE PAKOL

LÉTEZÉS | ÖSZTÖNÖSEN SEJT | NAPSZAK | DIÓ HÚSOS RÉSZE | ... ÜLLMANN | HAJTÓHEVEDER

SZÜLETETT LÁNGÉSZ | SZÁRÍT | TORTAFAJTA | ILLATOS VIRÁG | NOBEL-DÍJAS FRANCIA ÍRÓ

FRANCIA FOLYÓ | RIJEKA OL. NEVE | MEGVET | EGYKORI SZÍNÉSZ /JENŐ/ | EURÓPAI NÉP | MÉLYRE IS ELÉR

... GALLEN | MÉRETRE VÁG | BUDA NÉMETÜL | SVÁJC FŐVÁROSA | ÉTER ÉS ALKOHOL GYÖKE | STRÁZSA | ... DAGOVER | ÜREGES KŐZET | FOLYÓ SZÉLE | KEMENCESZÖGLET

DICKENS ÍRÓI ÁLNEVE | DUNSZTOL | SAVANYÚ GYÜMÖLCS | OXIGÉN | ... SÁMUEL | LOCH ...; TÓ | NAPOK ... ESIK | ÁBEL HANGZÓI | ... BEKR; KALIFA

ANTARKTISZI MŰKÖDŐ VULKÁN | DÉLI IRÁNYBA | IJEDTEN MOZDULÓ | VASI KÖZSÉG | LÉGHUZAT, RÉG. | NÉMA KÁDI! | PANASZOSAN SZÓL A HEGEDŰ

ÍRÓ, MŰFORDÍTÓ VOLT | TONNA

HEVESEN UDVAROL | P | BÁSTI ...; SZÍNÉSZNŐ

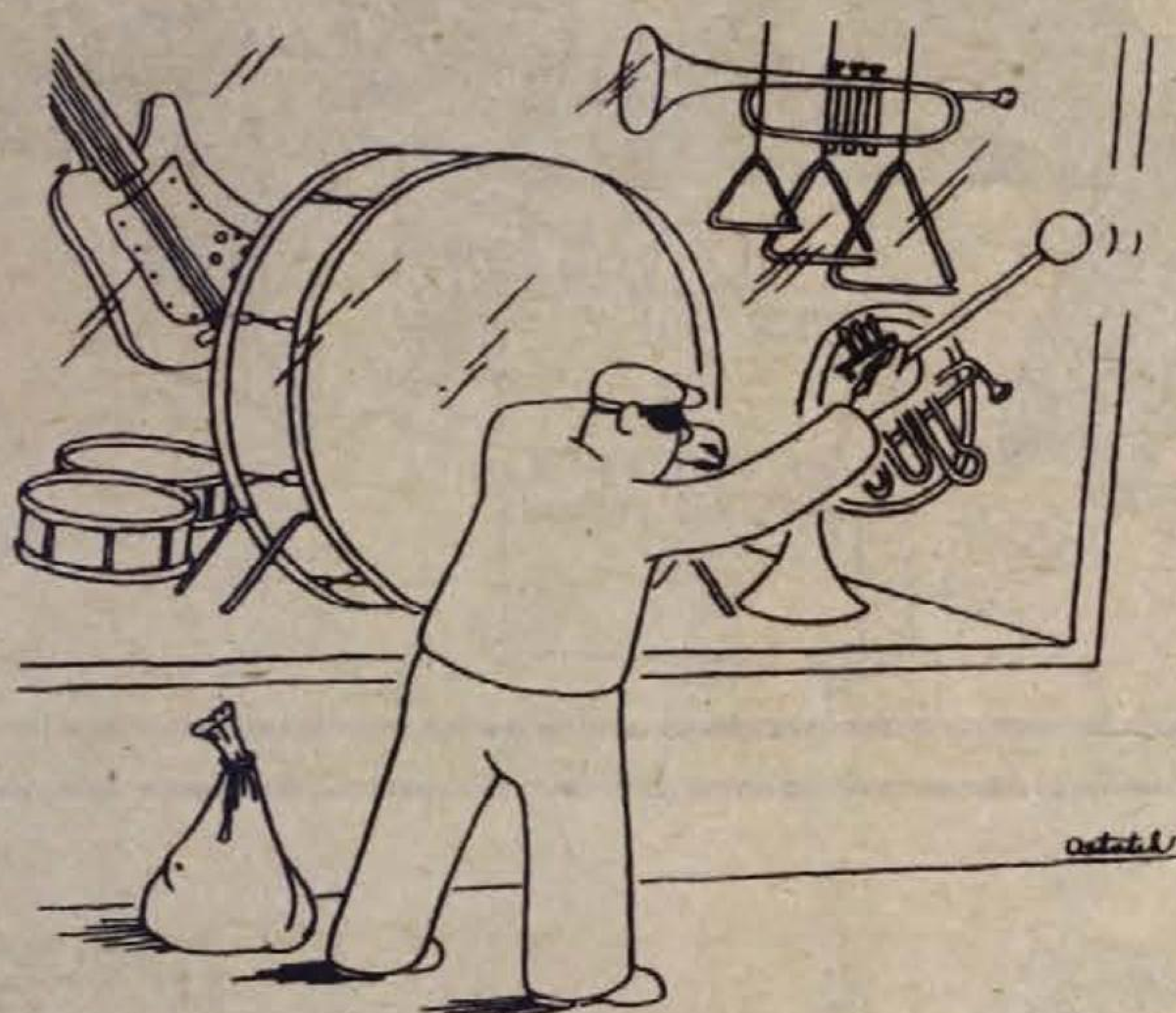
IMPORT HUMOR CSEHSZLOVÁKIÁBÓL

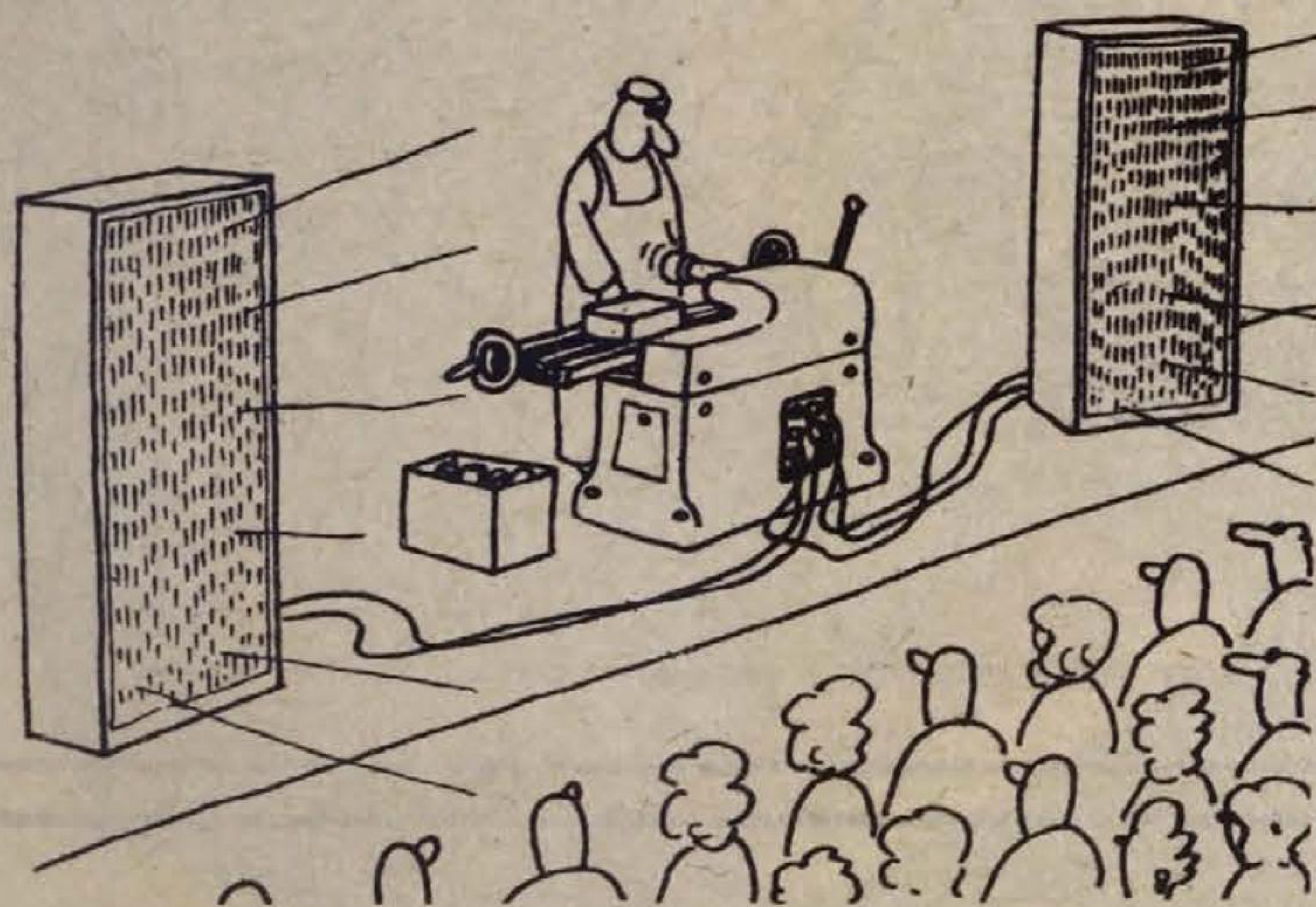

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF

Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977

Telefon: 335-718

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

88.2308/09-66-22

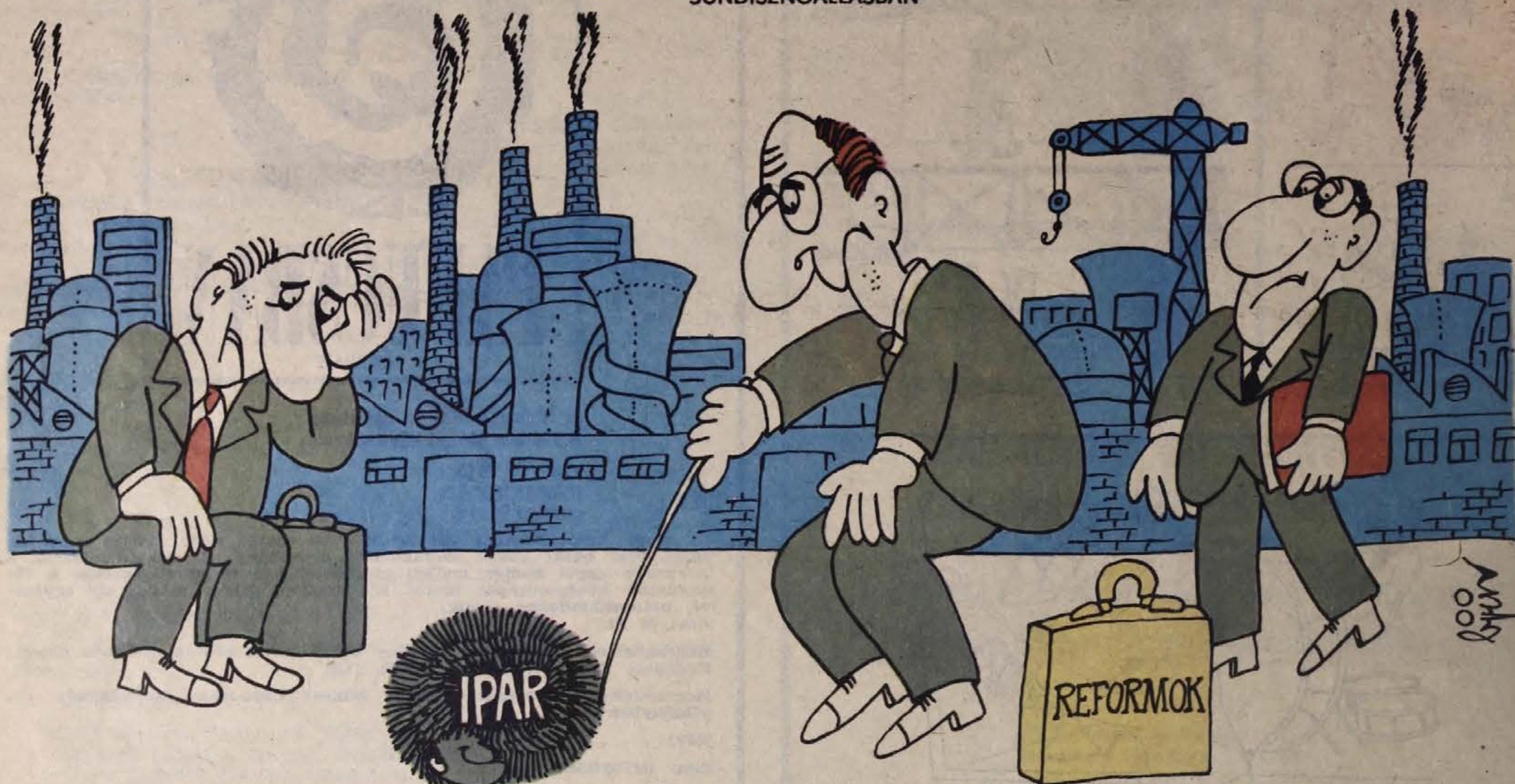
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

HU ISSN 0134—0611

Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

STÁDIUM

SÜNDISZNÓÁLLÁSBAN

MAGYAR ŰRKUTATÁS

– Érthetetlen, hogy miért keresnek a norvégok ezen az üzleten kétszer annyit, mint mi!

